

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Großfürstenthum Siebenbürgen,

Jahrgang 1855.

I. Abtheilung.

VII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 5. September 1855.

Erdély nagyfejedelemségét illető

ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1855-diki évfolyam.

I. Osztály.

VII. darab.

Kiadatott és szétküldetett 1855-diki september 5-kén.

В Ъ Л А Е Т Ы Н Ъ Д А Ъ

ГЪВЕРНІЪЛЪІ ПРОВІНЦІАЛЕ

ИЕНТРЪ

МАРЕЛЕ ПРІНЦІПАТЪ ТРАНЦІЛВАНЕА.

КЪРЪЛЪ АНЪЛЪІ 1855.

И. С Е П Т Ъ Р І Е.

МЪНЪКІЪЛЪ VII.

Естрдатѣ ші трѣмісѣ аи 5. Септемвѣре 1855.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministeriumoknak 1855 június 10-ről,

kiható minden koronaországokra, melyekben a telekkönyvek intézete be van hozva, a katonai határőrséget kivéve, a telekkönyvi hivatalnokok számára vizsgálat letétele, s a telekkönyvek vezetésére rendelt egyének fölesketése iránt.

A birodalmi törvénylapp XXV. dar. 101. sz. kiadatott és szétküldött június 27-én 1855.

A bel- és igazságügyi ministeriumok a telekkönyvi hivatalnokok megvizsgálása s azon egyéneknek, kikre a telekkönyvek vezetése bízatik, fölesketése iránt, következő határozatokat találták kibocsátandóknak:

1. §.

Mindazon hatóságoknál, melyeknél a telekkönyvvezetés saját, akár ideiglenesen akár pedig véglegesen alkalmazott hivatalnokok (telekkönyvvezetők) által láttatik el, jövendőre az illyes szolgálati állomások elnyerése végett a telekkönyvvezetés iránti vizsgálat letétele kívántatik meg.

2. §.

Ezen vizsgálat letétele alul azonban fölmentvék azon folyamodók, kik a polgári bírósági, az ügyvédi, jegyzői vizsgálatot, vagy a néhány koronaországokban divatozott régibb szabályok alapján, a telekkönyvvezetői állomásra vizsgálatot jó sikerral letették, vagy kik a politikai ügyvitelről képesítést megnyerték.

Jelen rendelet 1. §. továbbá azokra sem alkalmazandó, kik a bírói hatóságoknak 1850. évben több koronaországokban történt szervezése alkalmával telekkönyvi hivatalnokokképzésként alkalmaztattak s ezen minőségben az ujon szervezett bírói hatóságok behozataláig a telekkönyvvezetést kezelték, vagy kik az ujon szervezett bíróságoknál és járási hivataloknál telekkönyvi hivatalnokokképzésként véglegesen vagy ideiglenesen alkalmazták.

3. §.

Más egyéneknek a vizsgálat letétele aluli fölmentvény, olly szolgálati állomásokra nézve, melyeknek betöltése a bel- és igazságügyi ministeriumok közös hatásköréhez tartozik, figyelemreméltó okokból csak a két ministerium által egyetértőleg, olly szolgálati állomásokra nézve pedig, melyeknek adományozása egyedül az igazságügyi hatóságoktól függ, az igazságügyi minister által adathatik.

Verordnung

der Ministerien des Innern und der Justiz vom 10. Juni 1855,

wießam für alle Kronländer, in welchen das Institut der Grundbücher besteht, mit Ausnahme der Militärgränze, über die Ablegung der Prüfung für Grundbuchsbeamte und die Beeidigung der, zur Führung der Grundbücher bestimmten Individuen.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 101, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Die Ministerien des Innern und der Justiz haben über die Prüfung der Grundbuchsbeamten und die Beeidigung der Individuen, welchen die Führung der Grundbücher übertragen wird, folgende Bestimmungen zu erlassen befunden:

§. 1.

Bei allen Behörden, bei welchen die Grundbuchsführung durch eigene, es sei provisorisch oder definitiv angestellte Beamte (Grundbuchsführer) besorgt wird, ist für die Zukunft zur Erlangung solcher Dienstposten die Ablegung einer Prüfung über die Grundbuchsführung erforderlich.

§. 2.

Von der Ablegung dieser Prüfung sind jedoch diejenigen Bewerber befreit, welche die Prüfung für das Civilrichteramt, die Advocatur, das Notariat, oder auf Grundlage der älteren, in einigen Kronländern zur Anwendung genommenen Vorschriften, die Prüfung für eine Grundbuchsführer-Stelle mit Erfolg abgelegt, oder welche die Befähigung zur Ausübung der politischen Geschäftspflege erlangt haben.

Der §. 1 der gegenwärtigen Verordnung findet ferner auf diejenigen keine Anwendung, welche bei Gelegenheit der, im Jahre 1850 stattgefundenen Organisirung der Gerichtsbehörden mehrerer Kronländer als Grundbuchsbeamte angestellt worden sind und in dieser Eigenschaft bis zur Einführung der neu organisirten Gerichtsbehörden die Grundbuchsführung besorgt haben, oder welche bei den neu organisirten Gerichten und Bezirksämtern als Grundbuchsbeamte definitiv oder provisorisch angestellt sind.

§. 3.

Anderen Individuen kann die Dispens von der Ablegung der Prüfung für solche Dienstposten, deren Besetzung in dem gemeinschaftlichen Wirkungskreise des Ministeriums des Innern und der Justiz gelegen ist, aus rücksichtswürdigen Gründen nur einverständlich von beiden Ministerien, für Dienstposten aber, deren Verleihung von den Justizbehörden allein abhängt, von dem Justizminister erteilt werden.

Ordinţţinea

ministerialelor de interne şi de justiţie din 10. Iunie 1855,

pentru toate ţările imperiale, cu excepţia celor militare, asupra însuşirii examenului oficialilor de carte de funcţie şi a jurării persoanelor destinate pentru conducerea cărţilor de funcţie.

În velleinsulă imperială nr. 101, Nr. 101, octredată în numărul 27. Iunie 1855.

Pentru examinarea oficialilor de carte de funcţie şi pentru jurarea persoanelor care vor fi încredinţate cu conducerea cărţilor de funcţie, ministerialele de interne şi de justiţie au hotărât următoarele dispoziţii:

§. 1.

La toate astoriturile, la care conducerea cărţilor de funcţie se va încredinţa prin oficiali definitivi sau pentru vremea, în privitorul or definitiv, pe viitorul pentru cărtărele atzporă noctră de cerşire se cere deusneroa şnel ecamină decupe şneroa cărţioră şndzarl.

§. 2.

De la deusneroa auctă ecamină voră şi şnce şctăşl avei kompeştor, karl voră şi deusă ş şvkocă şndă şcaminsă şntre ofşiciale de şde şviale, adăkatră or notarială, or karl pe temeială prescriatoră mai vecl aplikato şn şnele şerl ale imperiale voră şi deusă ş şvkocă şndă ecamină şntre şnd noctă la cărţioră şndzarl, şpreşri şi şel şe-mă voră şi kăştirată kanavităoa de a adminicpra şreşl pozităve.

Maş şncolo, §. 1 din ordinţţinea de şagş şş ş ş va aplikă şiçe aşşura aveşoră, karl ş okkacşne a organişşl şnel astoritşşioră şdeşştorošl şşşte şn 1850 şn maş şşate şerl ale imperiale ş'aş deusmită ka ofşiciale de cărţioră şndzarl şi şn aveactă kapetate aş şndelinită aveactă şreşş şşş la şntpodşşereş astoritşşioră şdeşşştorošl organitate din noă, or karl la şdeşşştorošle şi şreşşereş organitate din noă şantă deşşşitş definitivă or şreşşoră ka ofşiciale de cărţioră şndzarl.

§. 3.

Ată şercăne şe noă dăşşenca de avectă ecamină şşmal şrin komşşşşşere şntre minicşşşş de interne şi de şctăşşş deşş ş şorş de noctră, la karl deusşşoreş kade şn şşera amăşşşoră avectă doşş minicşşş; şş' şşindă şorş de noctră şe şe komşşşşş şşmal de kăşş astoritşş şctăşşşş, dăşşenşoreş o şş minicşşşş şctăşşşş.

Iag látatik el, ennek a járási hivatal főnökével egyetértőleg szabadságában áll ugyan, a telekkönyvvezetés kezelését saját ítéllete szerint azon hivatalnokra bízni, ki ezen ügyletre nézve alkalmasnak és megbízhatónak látszik, e részben azonban olly egének, kik jelen rendelet határozatai szerint a telekkönyvvezetésre képességgel bírnak hiváltképeni tekintetbe veendőek.

§. 11.

Ugy a telekkönyvvezetésre sajátlag kirendelt, mint azon hivatalnokok is, kik ezen ügyletet állandóan vagy mulólag más hivatalos ügyek mellett kötelesek ellátni, arra fölcakétendőek.

Olly hivatalnokoknál azonban, kik a telekkönyvvezetésre csak mulólag, vagy egyéb hivatali ügyleteik mellett alkalmaztatnak, s a birói hivatali esküt az azon koronaországokban, mellyekben az ausztriai törvények már korábban hatályban voltak, főnállott szabályok szerint már letették, vagy már előbb, akár a volt országfejedelmi, akár a földesuri bíróságoknál, akár pedig az 1850. évben életbeléptetett birói hatóságoknál alkalmaztattak, s minden olly jövődűbeli esetekre, mellyekben reájok telekkönyvvezetés fog bízani, és nem csak egy különös telekkönyv vezetésére, meghiteltettek, elégendő őket a telekkönyvvezetésre leendő ujlagos alkalmaztatásuk esetében a már letett esküre emlékeztetni.

Ugyanem áll azon hivatalnokokra nézve is, kik olly czélból, hogy telekkönyvvezetésre alkalmaztatassanak, jelen rendelethez képest föleskettettek, ha később ugyanazon vagy más járási hivatalnál avvagy bíróságnál ujlág a telekkönyvi ügyletek vezetésével bízattak meg. Ennekfogva azon főnök, ki az illyes hivatalnok föleskettését teljesíti annak erről írásbeli bizonyítványt köteles adni.

§. 12.

Jelen rendeletben foglalt határozatok a valamely első bíróságn törvényszéknél telekkönyvi hivatali állomás elnyerése végett az 1853. majus 3-án kelt nyiltparancs (birod. törv. lap 81. sz.) 6 §. szeriat megvizávtató vizsgálatra, s azon egyénekre nézve is érvényesek, kik ezen törvényszékeknél a nyiltvánkönyvek vezetésére alkalmaztatnak.

Bach s. k. Krauss s. k.

nem Adjuncten selbständig versehen wird, dem lehteren im Einverständnisse mit dem Bezirksamtsvorsteher überlassen, die Besorgung der Grundbuchsführung nach eigenem Ermessen demjenigen Beamten, welcher für dieses Geschäft geeignet und vertrauungswürdig erscheint, zu übertragen, doch ist hierbei auf Individuen, welche die Befähigung zur Grundbuchsführung nach den Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung befigen, vorzugsweise Rücksicht zu nehmen.

§. 11.

Sowohl die zur Grundbuchsführung eigens aufgestellten Beamten, als diejenigen Beamten, welche dieses Geschäft bleibend oder vorübergehend neben anderen Amtsgeschäften zu besorgen haben, müssen für dasselbe beeidet werden.

Bei Beamten jedoch, welche nur vorübergehend, oder neben ihren übrigen Amtsgeschäften zur Grundbuchsführung verwendet werden, und welche bereits den Richteramtseid nach den in den Kronländern, wo die österreichischen Gesetze schon früher in Wirksamkeit waren, bestandenen Vorschriften abgelegt haben, oder bereits früher, es sei bei den vormaligen Landesfürstlichen oder Patrimonialgerichten oder bei den, im Jahre 1850 eingeführten Gerichtsbehörden angestellt und für alle künftige Fälle, wo ihnen eine Grundbuchsführung übertragen werden wird, und nicht bloß für die Führung eines speciellen Grundbuchs in Eid und Pflicht genommen worden sind, genügt es, dieselben im Falle ihrer neuerlichen Verwendung zur Besorgung der Grundbuchsführung an den bereits abgelegten Eid zu erinnern.

Dasselbe gilt von denjenigen Beamten, welche, um sie zur Grundbuchsführung verwenden zu können, in Gemäßheit der gegenwärtigen Verordnung beeidet werden, wenn sie später bei hemselfen oder einem anderen Bezirksamte oder Gerichte neuerlich mit der Besorgung der Grundbuchsgeschäfte beauftragt werden. Es hat daher der Vorsteher, welcher die Beerdigung eines solchen Beamten vornimmt, demselfen eine schriftliche Bestätigung hierüber auszufertigen.

§. 12.

Die in der gegenwärtigen Verordnung enthaltenen Bestimmungen sind auch auf die zur Erlangung der Stelle eines Grundbuchsbeamten bei einem Gerichtshofe erster Instanz nach §. 6 des Patentges vom 3. Mai 1853, No. 81 des Reichsgesetzblattes, erforderliche Prüfung und auf die Individuen, welche bei diesen Gerichtshöfen zur Führung der öffentlicher Bücher verwendet werden, anzuwenden.

Bach m. p. Krauß m. p.

оффицiатъ капе i ce va нъре мал капаго де ачеа-
съ треасъ ми демнѣ де анкредете; acceminea la
preţpore unde trevia ждектотеоречу ce admini-
стръ де знѣ адизнѣ де cine ce ноте фъче ачеа-
сѣ де нътръ адизнѣ ан интелепете кс антицислѣ пре-
тспел; ансе ми нътръзнѣ касѣ ми нътръзатлѣ се ва
да проферинъ ачелора, карл псеседѣ капацитате де
динереа кърдилорѣ фандсарл дснъ дичисоуанисе
ачетел опдинъчисл.

§. 11.

Атлѣтѣ оффицiатл денсмигл анзме нентрѣ динереа кърдилорѣ фандсарл, катѣ ми чел че ворѣ андензини ачесте треми нентрѣ тотдесна оп нентръзнѣ тимѣ не жанъ асте оккзичисл оффицiал, се ворѣ жсра спре ачсаста.

Кс тоте ачестеа, оффицiатл, карл се ворѣ анпика ла динереа кърдилорѣ фандсарл нсман нентрѣ знѣ тимѣ оп не жанъ челедате треми оффицiал ас лорѣ, ми ворѣ фѣ денсод жърмантисл де оффицiал де жсде дснъ прекуптеле че ад ксатлѣ ан ачеле церл ас империсл, ан карл ад фсчѣ мал ананте лецие асчриаче ан антивitate, оп карл ворѣ фѣ фсчѣ денсмигл анкъ де мал нанте ла ждектотеорече анпертеоречу оп патримониал еад ла асторитъдиче ждектотеоречу анподссе ан анзлѣ 1850, ми ворѣ фѣ нсчѣ жърмантисл нентрѣ тоте касриле вииторе кандѣ лѣ се ва конкредете динереа кърдилорѣ фандсарл еар' нс нсман нентрѣ динереа знет кърцл фандсарл специал, — нс е делинсъ сѣ мал жсре дин ноѣ, чи ан каслѣ кандѣ се ворѣ анпика дин ноѣ ла кърциле фандсарл, ажжнне сѣ лѣ се аддснъ нсман аминте де жърмантисл нсчѣ де мал нанте.

Тотѣ ачестеа се ва оксерва ми ан привидеа ачелорѣ оффицiатл, варл нентрѣ ка сѣ се ноте анпика ла динереа кърдилорѣ фандсарл се ворѣ жсра ан конформитате кс ачсастъ опдинъчисне, дскъ мал тързис се ворѣ анорчича дин ноѣ кс андензиниреа тревилорѣ де кърциле фандсарл ла ачсаст оп ла азтъ претспрѣ оп ждектотис. Де ачсаст антицислѣ, капе иса жърмантисл дсла знѣ атаре оффицiатл, ва да оффицiатисл о аденеринъ ан кспичѣ дсуре ачсаста.

§. 12.

Дичисоуанисе че се ксупиндѣ ан опдинъчиснеа де фазъ се ворѣ естиде ми ла есаминсл че е делинсъ дснъ §. 6 дин патента дин 3. Маис 1853, нсд. имп. Nr. 81 нентрѣ ксмитареа знѣл постѣ де кърциле фандсарл ла знѣ трисзислѣ, прсксн ми ла персоне че се ворѣ анпика спре динереа кърдилорѣ пзаличе ла ачесте ждектотисе.

Bach m. n. Krauss m. n.

103. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 14-ről, egy másod osztályu fővámbivatalnak Komotaubani ideiglenes fölállítása iránt.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 102. sz. kiadott és szétküldött június 27-kén 1855.

Komotauban, Csehország saazi kamarai járásában, ideiglenesen egy másod osztályu fővámbivatal állított föl, melly mint olyan 1855. június 1-től fogva lépend hatályba, ellenben ezen időponttól fogva, a Sebastiansberg-ről ideiglenesen Komotaubán állított első osztályu mellékvámbivatal s az ezen utóbbi helyen létezett áru-ellenőrségi hivatal hatályon kívül lép.

Bruck s. k.

104. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 15-ről,

kiható minden koronaországokra, melly által a Porosz-Szlezia és a glatzi grófság felőli határszél mentében fekvő I. osztályu mellékvámbivataloknak arra nézve adott jogositvány, hogy a származási bizonyítványokkal ellátott nyersvasra a kedvezményes vámot alkalmazhassák, 1855. július 1-től 1856 június végeig terjesztetik ki.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 103. sz. kiadott és szétküldött június 27-kén 1855.

A porosz királyi pénzügyministerium által nyilvánított kívánat folytán, az 1854. augusztus 9-kén kelt itteni kibocsátvánnyal (birod. törv. lap LXXIV. darab 209. sz. 911. l.p.) a Porosz-Szlezia és a glatzi grófság felőli határszél mentében fekvő I. osztályu mellékvámbivataloknak 1855. június végeig arra nézve adott jogositvány, hogy a bányahatóságok származási bizonyítványaival ellátott nyersvasra a kedvezményes vámot alkalmazhassák, Poroszország részéről hasonló eljárás követése mellett, 1855. július 1-től 1856. június végeig terjesztetik ki.

Bruck s. k.

No. 103.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 14. Juni 1855, die provisorische Errichtung eines Hauptzollamtes zweiter Classe in Komotau betreffend.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 102, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Zu Komotau im Saazer Cameralbezirke in Böhmen ist provisorisch ein Hauptzollamt zweiter Classe errichtet worden, welches als solches vom 1. Juni 1855 angefangen zu fungiren hat, entgegen von diesem Zeitpunkte an, daß von Sebastiansberg provisorisch nach Komotau verlegte Nebenzollamt erster Classe und daß, an letzterem Orte bestandene Waaren-Controllamt außer Wirksamkeit tritt.

Bruck m. p.

No. 104.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 15. Juni 1855,

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Ausdehnung der, den Nebenzollämtern I. Classe längs der Gränze gegen Preussisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz eingeräumten Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles für das, mit Ursprungszeugnissen versehene Roheisen auf die Zeit vom 1. Juli 1855 bis Ende Juni 1856.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 103, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

In Folge eines, vom königlich-preussischen Finanzministerium geäußerten Wunsches wird die mit dem hierortigen Erlasse vom 9. August 1854 (Reichsgesetzblatt, LXXIV. Stück, No. 209, Seite 911), den Nebenzollämtern I. Classe längs der Gränze gegen Preussisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz auf die Zeit bis Ende Juni 1855 eingeräumte Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles für das, mit Ursprungszeugnissen der Bergbehörden versehene Roheisen gegen Beobachtung eines gleichen Verfahrens von Seite Preußens, auf die Zeit vom 1. Juli 1855 bis Ende Juni 1856 ausgedehnt.

Bruck m. p.

Nr. 103.

Ordinářiznea

minicteplazl de finantz din 14. Iunie 1855, pentru anfiindarea unui oficiu principiale provisor de vam de clasa II. in Komotau.

In gazetina imperiala austriacă XXV, Nr. 102, estrapdată în trimică din 27. Iunie 1855.

In Komotau din cercul administrativ cameral Saazer din Boemia sa anfiindat un oficiu principiale provisor de vam de clasa II, care va intra in activitate ca atare din momentul din 1. Iunie 1855, in tota din acest z zi va aneta oficiul acuos de vam de clasa I. transpus din Sestiansberg (provisor de Komotau pentru un oficiu de kontrola de marfa ce a existat in Komotau).

Bruck m. p.

Nr. 104.

Декретъ

minicteplazl de finantz din 15. Iunie 1855,

pentru toate țările imperiale,

prin care amnisteriul conchese oficiilor acuos de vam de clasa I. dealungul comitatului Glatz pentru aplicarea unei zmparte la ferza kradă peveclită cu atectate originale, ce ectinde in pe timpul dela 1. Iunie 1855, până la capetlași din 1856.

In gazetina imperiala austriacă XXV, Nr. 103, estrapdată în trimică din 27. Iunie 1855.

Cu decretul acestu minicteplaz din 9. August 1854 (szl. imu. LXXIV, Nr. 209, pag. 911) sa foctă dată oficiilor acuos de vam, de clasa I. dealungul comitatului Glatz amnisteriul de a aplica una la capetlași din 1855 vama cea zmparte pentru ferza kradă peveclită cu atectate originale dela autoritățile minerale. Daru cererea minicteplazl prsiană de finantz ce ectinde acum amnisteriul acestu in pe timpul dela 1. Iunie 1855 până la capetlași din 1856, pe lărg zmpa de a ce osera in din partea Prsiei accominea procezur.

Bruck m. p.

105. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 15-ről,

kibátó az ausztriai vámkapcsolat minden koronaországaira, a külön választott pamutfonalnak a vámkezelés tekintetében a külön nem választottal egyenlőre tétele iránt.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 104. sz. kiadott és szétküldött június 27-kén 1855.

A modenai és pármái hercegi kormányok beegyezésével hozott határozat folytán 1855. augusztus 1-től fogva a nyers egy- és kétgyüstös külön választott pamutfonal, melly eddig az 1853 december 5-kén kelt vámjegyzék 49 b) tétele szerint volt megvámozandó, a külön nem választott nyers pamutfonallal egyiránt a 49 a) vámjegyzéki tétel alá soroztatik, mihez képest az általános forgalomban vámmázsánként netto 10 frt helyett 6 frtjával vámozandó meg.

Bruck s. k.

106. szám.

Kibocsátványa

a legfőbb számellenőrségi hatóságnak 1855 június 15-ről, mellyel a lotto-udvari számvevőségnek a dohány- és bélyeg-udvari számvevőséggel 1855 augusztus 1-jén életbe lépendő egyesítése tétetik közhirrre.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 105. sz. kiadott és szétküldött június 27-kén 1855.

Ő cs. k. apostoli Felsége, a legfőbb számellenőrségi hatóság legalázatosabb fölterjesztése folytán, 1855 június 1-jén kelt legfelsőbb határozatnyával jóváhagyni méltóztatott, hogy a lotto-udvari számvevőség mint külön ellenőrségi hatóság többé ne létezzék, hanem az általa eddigelő kezelt ügyek a dohány- és bélyeg-udvari számvevőségre ruháztassanak, és ezen két udvari számvevőség a személyzeti és fizetési létszám tekintetében egy testté egyesíttessék.

Ezen egyesítés a legfőbb számellenőrségi hatóság által tett intézkedésekhez képest 1855 augusztus 1-jén lépendő hatályba.

Gróf Wilczek s. k.

No. 105

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 15. Juni 1855,

giltig für alle Kronländer des österreichischen Zollverbandes, betreffend die Gleichstellung des, zu Zetteln angelegten Baumwollgarnes in Absicht auf die Zollbehandlung mit dem nicht gezettelten.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 104, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

In Folge eines, mit Zustimmung der herzoglichen Regierungen in Modena und Parma, gefassten Beschlusses ist vom 1. August 1855 angefangen, daß rohe ein- und zweibräthige zu Zetteln angelegte Baumwollgarn, welches bisher nach der Tarifpost 49, b) des Zolltarifes vom 5. December 1853 zu verzollen war, gleich dem nicht gezettelten rohen Baumwollgarne der Tarifpost a) 49, eingereicht, wonach es im allgemeinen Verkehre statt mit 10 fl. mit 8 fl. der Zollcentner netto zu verzollen ist.

Bruck m. p.

No. 106

E r l a ß

der obersten Rechnungs-Controllbehörde vom 15. Juni 1855, womit die, mit 1. August 1855 ins Leben tretende Vereinigung der Lotto-Hofbuchhaltung mit der Tabak- und Stempel-Hofbuchhaltung fundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 105, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855

Ueber allerunterthänigsten Vortrag der obersten Rechnungs-Controllbehörde haben Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschliehung vom 1. Juni 1855 zu genehmigen geruht, daß die Lotto-Hofbuchhaltung als abgesonderte Controlbehörde nicht mehr fortzubestehen habe, sondern die bisher von derselben besorgten Geschäfte an die Tabak- und Stempel-Hofbuchhaltung zu übertragen und diese beiden Hofbuchhaltungen in Absicht auf den Personal- und Gehührenstand in Einen Körper zu vereinigen seien.

Nach den von der obersten Rechnungs-Controllbehörde getroffenen Anordnungen wird diese Vereinigung mit 1. August 1855 in Wirksamkeit treten.

Graf Wilczek m. p.

Nr. 105.

Декретъ

министе́рства де финанъ дин 15. Іуниа 1855,

нентъ тете депіше имперіалі дин лотъра де самъ аустріалі, прін каре тортъа де вѣмбакъ социтъ дн жѣрвие се паріфікъ челі не жѣрвиеатъ кѣтѣ нентъ вѣмзіре.

Дн вѣлетинъ имперіале мѣнѣнѣлѣ XXV, Nr. 104, естрдатъ ми трѣмісѣ дн 27. Іуниа 1855.

Дн зрма деуісѣлѣ фѣкѣтѣ кѣ днвоіра гѣсѣр-неморѣ дѣкал дин Мстна ми Парма, тортъа крѣдѣ де вѣмбакъ рѣсѣитѣ ми перѣсѣитѣ амезатѣ дн жѣрвие, каре нѣвъ акѣм се вѣмзіра дѣнъ поцѣлѣ 49, b) дин таріфа де самъ дин 5. Децемвѣре 1823, дѣла 1. Азгѣтѣ 1855 се ва трѣче ка ми тортъа нежѣрвиеатѣ крѣдѣ де вѣмбакъ дн поцѣлѣ де таріфъ 49, b) ми дн коммѣрціалѣ коммѣнѣ се ва вѣмзі дн локѣ де 10 фл. кѣ 6 фл. де кѣнтарѣлѣ де самъ нетѣ.

Брак м. п.

Nr. 106.

Декретъ

сѣпремеі асторітъді а контролеі де рѣчнѣ дин 15. Іуниа 1855, прін каре се пѣвлікѣ днпрознароа рѣчнѣрїеі азліче де лотерїкѣ кѣ рѣчнѣрїа азлікѣ де тѣбакѣ ми стїрмѣ, каре ва інтра дн антивїтате дн 1. Азгѣтѣ 1855.

Дн вѣлетинъ имперіале мѣнѣнѣлѣ XXV, Nr. 105, естрдатъ ми трѣмісѣ дн 27. Іуниа 1855.

Дѣнъ прознарѣеа сѣпремеі асторітъді а контролѣ де рѣчнѣ, Маїестатеа Са ч. р. апоѣолоікѣ прін рѣскрїпѣлѣ сеѣ днперѣтѣскѣ дин 1. Іуниа 1855 а вїневоітѣ а апроѣва ка рѣчнѣрїа азлікѣ де лотерїкѣ сѣ нѣмал стѣе ка асторїтате де контролѣ се-паратѣ, чї ка трѣвіае че се днденїнеатѣ нѣвъ акѣм де кѣтрѣ се сѣ се трансѣроасѣкѣ ла рѣчнѣрїа азлікѣ де тѣбакѣ ми стїрмѣ ми ка амѣндѣ дѣвѣ аѣѣѣ рѣчнѣрїл азліче сѣ се зноасѣкѣ дн-трѣнѣ хорнѣ кѣтѣ нентъ стѣлѣ персонѣлорѣ мї алѣ саларїѣлорѣ.

Дѣнъ дїѣпѣсѣѣлїнїае фѣкѣтѣ де кѣтрѣ сѣпремеі асторїтате а контролѣ де рѣчнѣл азѣѣѣ днперѣ-наре ва інтра дн антивїтате кѣ 1. Азгѣтѣ 1855.

Комителе Владек м. п.

107. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1855. június 19-ről,

kiható a birodalom egész területére a katonai határőrséget kivéve,

azon bíróság iránt, mellynél az ideiglenes biztosítási eszközök igazolása végetti kérését benyújtandó.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 106. sz. kiadatott és szétküldetett június 27-kén 1855.

Azon kétség megszüntetése végett, hogy azon ideiglenes fogság, bírói tilalom, vagy más ideiglenes biztosítási eszköz igazolása végett, mely a törvényhatósági rendszabályok által a biztosítást kérnők engedett választás szerint (1852. november 20-kán kelt legf. nyiltparancs — birod. törv. lap 251, 259 és 261 sz. — 46 §; továbbá 1853. február 16-kán — birod. törv. lap 30 sz., és 1853. július 3-kán kelt nyiltparancs — birod. törv. lap 129 sz. — 45 §.) nem a főügyben illető bíróságnál, hanem azon hely bíróságánál kéretett, hol az végrehajtható, a keresetet hol kell benyújtani, az igazságügyi ministerium által azon utasítás adatik ki, hogy a kieszközölt ideiglenes biztosítási eszközök igazolása tekintetében illető bíróságra vonatkozólag, a mindegyik koronaországban érvényes polgári perrendtartás szabályai, az ahhoz utólagosan kibocsátott rendeletekkel szolgálódnak sinormértékül. Ennél magában értendő, hogy azon esetekben is, melyekben azon hely által, hol az ideiglenes biztosítási eszköz kéretett, külön bírói illeték állapittatik meg, olly keresetek, mellyek a törvényhatósági rendszabályok szerint valamely törvényszék elé tartoznak, nem azon járási bíróságnál (szolgabíróságnál, praeturánál), melly az ideiglenes biztosítási eszközt megrendelte, hanem csak azon első bíróságu törvényszéknél nyújtandók be, mellynek körületében azon járási bíróság fekszik.

Krauss s. k.

108. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1855. június 19-ről,

kiható minden koronaországra a katonai határőrséget kivéve,

azon kérdés megfejtése végett, vajjon a Seidlitz-porok (Pulvis aërophorus seidlitzensis)

No. 107

Verordnung

des Justizministeriums vom 19. Juni 1855,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgränze,

betreffend den Gerichtsstand, bei welchem die Klage zur Rechtfertigung der provisorischen Sicherstellungsmittel anzubringen ist.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 106, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Zur Beseitigung des entstandenen Zweifels, bei welchem Gerichte die Klage zur Rechtfertigung eines provisorischen Arrestes, gerichtlichen Verbotes oder anderen provisorischen Sicherstellungsmittels anzubringen sei, welches in Folge der, dem Sicherstellungswerber durch die Jurisdictionsgesetze gestatteten Wahl (§. 46 des Allerhöchsten Patentes vom 20. November 1852, No. 251, 259 und 261 des Reichsgesetzblattes; dann des §. 45 des Allerhöchsten Patentes vom 16. Februar 1853, No. 30 des Reichsgesetzblattes und vom 3. Juli 1853, No. 129 des Reichsgesetzblattes) nicht bei dem in der Hauptsache zuständigen Gerichte, sondern bei dem Gerichte des Ortes angefücht wurde, wo dasselbe zu vollziehen ist, wird die Belehrung von dem Justizministerium dahin ertheilt, daß in Beziehung auf den Gerichtsstand zur Rechtfertigung der erwirkten provisorischen Sicherstellungsmittel die Vorschriften der, in jedem Kronlande wirksamen Civilproceß-Ordnung sammt den hiezu erflommenen nachträglichen Verordnungen zur Richtschnur zu dienen haben. Hierbei versteht es sich von selbst, daß auch in den Fällen, in welchen durch den Ort, wo das provisorische Sicherstellungsmittel angefücht worden ist, ein besonderer Gerichtsstand begründet wird, doch Klagen, welche nach den Bestimmungen der Jurisdictionsgesetze vor einen Gerichtshof gehören, nicht bei dem Bezirksgerichte (Stuhlgerichte, Prätur), welches das provisorische Sicherstellungsmittel bewilliget hat, sondern nur bei dem Gerichtshofe erster Instanz angebracht werden können, in dessen Sprengel dasselbe gelegen ist.

Krauß m. p.

No. 108

Verordnung

des Justizministeriums vom 19. Juni 1855

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

zur Lösung des Zweifels, ob die Seidlitz-Pulver [Pulvis aërophorus seidlitzensis]

Nr. 107.

Ordinьчїяnea

ministerială de justiție din 19. Iunie 1855,

pentru uto perele imperiale, afară de confințele militare,

pentru forțele judecătorești la care e a se da înțeles pentru justificarea mijloacelor provisorii de accezare.

Am învățăreaș imperială ministerială XXV, Nr. 106, eștrădată mi trmiciș din 27. Iunie 1855.

Спре ресфирароа дндоелї пэскэте: ла каре ждекторїя сь се део инкэса pentru justificarea znel arpectă provisoră, а znel proibită ждекторескэ оп а азлї мїжлорэ provisoră de accezare, че дн зрма алаперел кончесо компетиторлорэ de accezare prin лециле де норма protectatei ждекторесцї (§. 46 азл патентел дмпертекул din 20. Noembrie 1852, вл. имп. Nr. 251, 259 ми 261; дзпэ ачса §. 45 азл пат. дмпер. дн 16. Феврл 1853 вл. имп. Nr. 30 ми din 3. Iunie 1853 вл. имп. Nr. 129) нэ с'а черлэ дела зторитатоа компетинте дн меритэ чї дела ждекторїа локвал де кэтрэ каре е а се фаче есектароа, ministerială de justiție дэ ачэастэ есплїкэре, кэ: дн прївїнда Форзалї ждекторескэ pentru justificarea mijloacelor provisorie de accezare, се ворэ дїнеа де норма прескрїптатае прочесрел чївил, че есїстэ дн фїзаре дэръ а имперїалї, дїапрезпэ кэ ординьчїянеа сшїлемжентерї емїсе мал тэръїс. Деул се дндэте де сїне, кэ мї дн ачело насрї, ждндэ локвал зндэ с'а черлэ мїжлорэ provisoră de accezare днтемеїзлэ зндэ Форл специале, днкэселе, карї дзпэ дїсцїсїянеїле лецилорэ де норма protectatei ждекторесцї се дндэ де зндэ трївналэ, нэ се ворэ да ла претэра че а кончесэ мїжлорэ prov. de accezare, чї влтал ла трївналэ дн азл кэреї черкзндарї се афлэ претэра релатїв.

Красе м. п.

Nr. 108.

Ordinьчїяnea

ministerială de justiție din 19. Iunie 1855,

pentru toți ămprieșăș imperială, afară de confințele militare.

pentru ресфирароа дндоелї дэктэ пэскэте Seidlitz (Pulvis aërophorus seidlitzensis)

sis, Seidlitz-Powder Anglorum) azon gyógy-
szerek közé tartoznak-e, mellyeknek tartása
csak a gyógyszereseket illeti, vagy sem.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 107. sz. kiadatott
és szétküldetett június 27-kén 1855.

Kétségek támadván az iránt, valjon az ugyne-
vezett Seidlitz-porok olly gyógyszernek tekinten-
dők-e, mellyeknek árulása, ha az nem gyógyszeré-
szek, hanem szerárusok vagy más kereskedők által
üzetik, büntetésreméltónak tekintendő, az igazság-
ügyi ministerium a birói hatóságokat az 1855. évi
gyógyszerek sorába Pulvis aërophorus seidlitzensis
(Seidlitz-Powder Anglorum) név alatt fölvétettek,
mihetképest azok mindenesetre azon gyógyszerek
közé tartoznak, mellyeknek tartása és árulása csak
a gyógyszerészeknek a főnálló elővigyázatok mel-
lett van megengedve.

Egyébiránt a bíróságok az iránti kétség eseté-
ben, valjon valami, különösen kiszabott összetételi
és készítési módja miatt, gyógyszernek tekintendő-e
vagy sem, a szükséges folvilágosítás végett a po-
litikai országos hatósághoz forduljanak.

Krauss s. k.

109. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június
19-ről,

hibátó az általános vámterületben foglalt koronaországokra,
a fris halak és héjas állatoknak a
velencei szabad kikötő területéből a velen-
czei vámterületbe küldése alkalmávali vám-
mentes kezelése iránt.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 103. sz. kiadatott
és szétküldetett június 27-kén 1855.

A pénzügyi és kereskedelmi ministeriumoknak
1854. február 14-kén kelt kibocsátványával (birod.
törv. lap XII. dar. 38 sz.) az 1853. december 5-kén
kelt vámjegyzék 14 a) és c) tételeihez jogyzetkép
megállapított vámmentesség, mellynek tartalma kö-
vetkező:

„Halak, fris állapotban, ugy elevenen
mint olve, továbbá hód, vidra, béka, kagyló
ki nem fojtott, csiga, végre el nem készített osz-
triga, tekenősbéka, rák s más héjas álla-
tok, ha belföldi halászok által tengeren vagy ha-
társzéli vizekben fogatnak és vitetnek be, vám-
mentesen kezelendők“

zensis, Seidlitz-Powder Anglorum]
zu den Arzneimitteln, deren Führung
nur den Apothekern zusteht, gehören
oder nicht.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 107,
ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Aus Anlaß vorgekommener Zweifel, ob die
sogenannten Seidlitz-Pulver als ein Heilmittel
zu betrachten seien, dessen Verschleiß, wenn er
nicht von Apothekern, sondern von Materialwa-
ren-Händlern oder anderen Handelsleuten be-
trieben wird, als strafbar anzusehen ist, findet
das Justizministerium die Gerichtsbehörden auf
die Pharmakopöe vom Jahre 1855 hinzuweisen,
worin die Seidlitz-Pulver unter der Zahl 588
in die Reihe der zusammengesetzten, nur von
den Apothekern zu bereitlenden Arzneimittel als
Pulvis aërophorus seidlitzensis (Seidlitz-Pow-
der Anglorum) aufgenommen sind, daher dieselben
allerdings zu denjenigen Heilmitteln gehören, de-
ren Führung und Verkauf nur den Apothekern
unter den bestehenden Vorschriften gestattet ist.

Uebrigens haben sich die Gerichtsbehörden
in zweifelhaften Fällen, ob etwas als Heilmittel
wegen seiner etwa besonders vorgeschriebenen Zu-
sammensetzung- und Bereitungsart zu betrachten
sei oder nicht, zur Aufklärung nöthigen Falles
an die politische Landesbehörde zu wenden.

Krauß m. p.

No. 109

Berordnung

des Finanzministeriums vom 19. Juni
1855,

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,
betreffend die zollfreie Behandlung
der frischen Fische und Schal-
thiere bei der Versendung aus dem
Freihafengebiete von Venedig in das
venetianische Zollgebiet.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 108, aus-
gegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Die mit dem Erlasse der Ministerien der Finan-
zen und des Handels vom 10. Februar 1854
(Reichsgesetzblatt, XII. Stück, No. 38), als
Anmerkung zu den Posten 14, a) und c) des
Zolltarifes vom 5. December 1853 festgesetzte
Zollbefreiung, welche lautet:

„Fische, frische, sowohl lebend als
geschlachtet, dann Biber, Ottern,
Frösche, Muscheln, unaußgelöste,
Schnecken, endlich nicht zubereitete
Austern, Schildkröten, Krebse
und andere Schalthiere, von inlän-
dischen Fischern zur See oder auf Gränz-
gewässern gefangen und eingeführt, sind
zollfrei zu behandeln.“

Seidlitz-Powder Anglorum) а кърпи цинере
компете нъмаи апотекарilorъ, е а се нъмъра
дътре медикъминте ор нъ.

Ан вълетинзлѣ имперіале мънънкъзлѣ XXV, № 107,
естрадатѣ ми тръмичѣ дн 27. Іуни 1855.

Нъскандъсе дндоиаръ дѣкъ пълвереа нъмилъ
Seidlitz dese а се концидера ка медикъминтѣ, ми
кандѣ нъ се ва зинде до къртъ апотекарї, чи до
къртъ материалцилї ор алї перздеторї, дѣкъ dese
а се концидера вѣндереа ка фалтъ пенале? мини-
стерїзлѣ де жъстїгїз афлъ къ каде а дндрента не
асторїтъдїае ждѣкърторесчї ла фармаконеа дн ан.
1855, дн капе ачеастъ пълвере с'а трекїѣ сьв №
588 дътре медикъминтеле компъсе, че сьнтѣ а се
препара нъмаї де къртъ апотекарї, прїн зрпаре
аеастъ пълвере се нъмъръ ла тѣтъ днджмлареа
дътре ачеле медикъминте а кърорѣ дїнере ми вѣн-
дере компете нъмаї апотекарїлорѣ сьв прекъвчї-
нїае че нъсѣ.

Де азмїнеа асторїтъдїае ждѣкърторесчї дн
касърї дъвїѣсе кандѣ нъ ворѣ счї дѣкъ знѣ дъкрѣ
е а се нъмера дътре медикъминте ор нъ дн касѣ
звелкомънерї ми препарърї сьедїалї, се ворѣ адреса
дн касѣ де амеа ла дїрастерїзлѣ полїтїкѣ алѣ де-
реї центръ еспїларе.

Крассе м. п.

Np. 109.

Ordinъчїзnea

minicteplъzї de finanгъ dн 19. Іуни 1855,

нентъ tote переле дн терїторїзлѣ комънѣ де вамъ,
прїн капе нечїї проснедї ми їнїмареле скої-
кѣсе се сьатескѣ де вамъ кандѣ се еспе-
дескѣ дн терїторїзлѣ портъзї лїсерѣ де Вї-
недїа дн терїторїзлѣ де вамъ нїнедїанѣ.

Ан вълетинзлѣ имперіале мънънкъзлѣ XXV, №
108, естрдатѣ ми тръмичѣ дн 27. Іуни 1855.

Сьстїроа де вамъ детермінатъ прїн декретлѣ
minicteplъzї de finanгъ ми де комъерчїс дн
10. Феврѣ 1854 (въл. їмп. фъм. XII, № 38) къ
нотъ ла постърїае 14, а) ми с) але тарїфел де вамъ
дн 5. Дечембре 1853, капе сьнѣ:

„Ресчї, проснедї, ататѣ вїл катѣ ми мъчеледї,
дънъ ачѣа касторї, вїпере (дътре) просче, скоїчї,
недѣофъкѣте, мелчї, дн зрмъ стрдїеле непрепа-
рате, просчеле дѣѣѣсе, рачїл ми алте їнїмарї скої-
кѣсе аддсеа ми прїнсе дн маре ор дн ачеле кон-
фїнїарї де несарїлї їндїпенї сьнтѣ сьстїте де вамъ“.

akkép terjesztetik ki, hogy a belföldi halászok által a velencei öbölben fogott friss halak és héjas állatok a velencei szabad kikötő területéből a velencei vámterületbei bevitel alkalmával vámentesen kezelendők-akkor is, ha nem maguk a halászok hanem más személyek által vitetnek be.

Azon körülmény kimutatása végett, hogy ezen halak és héjas állatok belföldi halászok által fogtak, bizonyítványok nem szükségesek.

A velencei pénzügyi főügyelőség közlése-endi azon vámhivatalokat, melyeken keresztül a megengedett vámentes bevitel történhetik, s az angolnára nézve külön szabályokat bocsátand ki.

Ezen határozatok azon naptól fogva lépnek hatályba, mellyen mindegyik hivatalhoz eljutnak.

Bruck s. k.

110. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 19-ről,

kiható az általános vámterületben foglalt koronaországokra, Schanzendorfban Csehországban egy II. osztályu mellékvámhivatal fölállítására iránt.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 109. sz. kiadatott és szétküldetett június 27-kén 1855.

Schanzendorfban, Csehország leitmeritzi kamarai járásában egy II. osztályu mellékvámhivatal állított föl.

Hivatalos hatálya 1855. majus 15-kén kezdődött.

Bruck s. k.

111. szám.

Rendelete

a hadsereg főparancsnokságának s a pénzügyi ministeriumnak 1855 június 20-ról,

kiható mindazon koronaországokra, melyekben az egyenes adók behajtása végett a katonai végrehajtás létezik,

a lovas ezredbeli adóvégrehajtásra alkalmazott legénység szolgálati lovainak elhelyezésével és tartásával járó költségek viselése iránt.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 110. sz. kiadatott és szétküldetett június 27-kén 1855.

I. 1855.

wird dahin erweitert, daß die von inländischen Fischen im Golfe von Venedig gefangenen frischen Fische und Schalthiere in der Einfuhr aus dem Freihafengebiete von Venedig in das venetianische Zollgebiet auch dann zollfrei zu behandeln sind, wenn sie nicht von den Fischern selbst, sondern von anderen Personen eingeführt werden.

Zur Ausweisung des Umstandes, daß diese Fische und Schalthiere von inländischen Fischern gefangen wurden, sind Certificate nicht erforderlich.

Die Finanzpräfectur zu Venedig wird die Zollämter bekannt machen, über welche die gewährte zollfreie Einfuhr stattfinden kann und in Beziehung auf Aalfische besondere Vorschriften erlassen.

Vorstehende Bestimmungen haben mit dem Tage in die Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselben jedem Amte zukommen.

Bruck m. p.

No. 110

Er la ß

des Finanzministeriums vom 19. Juni 1855,

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer, betreffend die Errichtung eines Neben Zollamtes II. Classe zu Schanzendorf in Böhmen.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 109, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Zu Schanzendorf, Leitmeritzer Cameralbezirk in Böhmen, ist ein Neben Zollamt II. Classe errichtet worden.

Seine Amtswirksamkeit hat am 15. Mai 1855 begonnen.

Bruck m. p.

No. 111.

Berordnung

des Armee-Ober-Commando und der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 20. Juni 1855,

wirksam für alle Kronländer, in welchen die Militärexecution zur Einbringung der directen Steuern besteht,

betreffend die Bestreitung der Auslagen wegen Unterbringung und Verpflegung der Dienstpferde der, zur Steuerexecution verwendeten Mannschaft der Cavallerie-Regimenter.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 110, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

ce eclinde actuale, pentru necuipit prospectul mi inimarele scoikose prince de pescarii indigeni din cinsul de mare de Binegia, cand se amportu din teritoriu portuati liber de Binegia an teritoriu de vama binegian, cantu scutite de vama mi atenui cand se vorb amporta iar de pescarii si de alte persoane.

Спре legitimatele comit avecu necuipit mi avecto inimare scoikose cantu prince de pescarii indigeni, ne cantu dolince certifikate.

Prezentra financiara din Binegia va face cunoastu avecta officioloru de vama, pe la cari se pote face importu scutit de vama, mi an prisinga fcarloru va emite prescriptie speciala.

Avecto dispocuvoni vorb intra an antitate din zioa an care vorb soci la fizcare officiu.

Bruck m. p.

Nr. 110.

Декретъ

министеріа де финанъ дин 19. Іуни 1855,

pentru tote ȳerale din teritoriu comens de vama, pentru anfiingarea unu officiu acy. de vama de класа II. an Шанцendorf an Боemia.

An vletinul imperiale mьnєnkul XXV, Nr. 109, estrapatє mi trьmiє an 27. Іuни 1855.

An Шанцendorf, an черкєндаріул камерале Leitmeric an Боemia, сє anfiingatє unu officiu acy. de vama de класа II., care va intra an antitate an 15. Маі 1855.

Bruck m. p.

Nr. 111.

Ordinьchisnea

сєпремо комманде де оцте ми а министрє-лору де finance ми де интерне дин 20. Іуни 1855,

pentru tote ȳerale imperiale, an cari ecicte ескєchisnea militare pentru scoterea dьpiloru dipente,

prin care се determinь ȳrtaree есєєлору pentru ancuьлареа ми pentru ȳrtremantul кайлору де сєрвїє al фєчлорлору дела рє-пimintеле де кавалєрїє trьmїul снре а скѳте dapoє.

An vletinul imperiale mьnєnkul XXV, Nr. 110, estrapatє mi trьmiє an 27. Іuни 1855.

Azon esetekre nézve, mellyekben segélyül lovas ezredbeli legénység alkalmazatik adóvégrehajításra, az 1853. június 25-kén kelt ministeri rendelethez (bir. törv. lap XXXVI. dar. 117. sz.) pótlólag következő határozatok állapittatnak meg:

1. §.

Azon község, mellybe a lovas ezredeknek adóvégrehajításra alkalmazott legénysége küldetik, köteles annak szolgálati lovait elhelyezni és tartani.

2. §.

A község azonban ezért a katonai kincstártól

- a) az istállópenznek, a beszállásolási szabályban átkelésok alkalmával egy lótól e egy napra 1 1/2 pengő krajczárjával megállapított összeg szerinti;
- b) a szolgáltatás útján beszerzett takarmánynak még pedig a helybeli árak szerinti, teljes megtérítését igényelheti.

3. §.

Ezen igény az 1853. majus 30. ministeri rendelet (bir. törv. lap XXXI. darab 101. sz.) 4. §. értelmében azon községeket is illeti, mellyek a lovas legénységet a végrehajtás helyére vagy onnani átvonulás közben beszállásolni kötelesek.

4. §.

A katonai kincstár által előlegezőskép viselt fölös költség, melly illy módon a végrehajtásra alkalmazott szolgálati lovakért úgy a végrehajtás helyére vagy onnani elmarsolás közben, mint maga a végrehajtás helyén is, a lovascsapat által saját szállásolási helyein ezért vizelendő kiadásokkal egybevetve, keletkezik, a katonai kincstárnak az adópenzalapból térítettik meg, s ez iránt, mint az 1853. június 25-kén kelt ministeri rendelet 8. §-ban említett illetményeknél a katonai és pénzügyi hatóságok között utólagos számvetés teendő.

Bamberg, s. k. Bach, s. k. Bruck s. k.

112. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855 június 23-ról, a buza vámmentes bevitelének ideiglenes megengedése iránt a syczakowai vámhivatalon keresztül.

A birodalmi törvénylap XXV. dar. 111. sz. kiadatott és szétküldetett június 27-kén 1855.

Für jene Fälle, wo ausbillsweise Mannschaft der Cavallerie-Regimenter zur Steuerexecution verwendet wird, werden im Nachhange zu der Ministerial-Verordnung vom 25. Juni 1853 (Reichsgesetzblatt, XXXVI. Stück, No. 117) nachstehende Bestimmungen festgesetzt:

1.

Die Gemeinde, in welche die zur Militär-Execution verwendete Mannschaft der Cavallerie-Regimenter abgesendet wird, ist verpflichtet, die Dienstpferde derselben unterzubringen und zu versorgen.

2.

Sie faun jedoch hierfür die volle Vergütung:

- a) des Stallgelbes nach dem in der Bequartierungsvorschrift bei Durchzügen festgesetzten Betrage von 1 1/2 fr. Conventions-Münze pr. Pferd und Tag;
- b) der im Wege der Subministrirung herbeschafften Fourage, und zwar nach den Ortspreisen, von dem Militär-Verar beanspruchen.

3.

Dieser Anspruch steht im Sinne des §. 4 der Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853 (Reichsgesetzblatt, XXXI. Stück, No. 101) auch jenen Gemeinden zu, welche die Cavallerie-Mannschaft im Durchmarsche zu oder von dem Executionsorte zu bequartieren haben.

4.

Die vom Militär-Verar vorschussweise bestrittene Mehrauslage, welche auf diese Weise für die zur Execution verwendeten Dienstpferde sowohl auf dem Marsche zu oder von dem Executionsorte als auch im Executionsorte selbst gegenüber den von der Cavallerietruppe in ihren eigenen Dislocationsorten hierfür zu leistenden Auslagen erwächst, wird dem Militär-Verar aus dem Steuerfonde vergütet, und ist hierüber, wie bei den im §. 8 der Ministerial-Verordnung vom 25. Juni 1853 erwähnten Gebühren, die nachträgliche Abrechnung zwischen den Militär- und Finanzbehörden zu pflegen.

Bamberg m. p. Bach m. p. Bruck m. p.

No. 112.

Er laß

des Finanzministeriums vom 23. Juni 1855, wegen zeitweiliger Gestattung der zollfreien Einfuhr von Weizen über das Zollamt Syczakowa.

Im Reichsgesetzblatte XXV. Stück No. 111, ausgegeben und versendet am 27. Juni 1855.

Centru a celei vacante, mandă catre a scoala de pe ce vorbă anuina feniopri dela regimintele de cavalerie, ce stănescă armătrele dicuzcevală, drept: cunplămăntă: la ordinulznea ministeriale din 25. Iunie 1853 (vsl. imp. fzm. XXXVI, Nr. 117):

§. 1.

Kommsnitatoe, an care ce trāmită feniopri dela regimintele de cavalerie dactinați pentru ece-rcuzsnea miitape, e. ovalicată ca cū pōrtie grija pentru dactuzlapea mi pentru nstremantulz kailor de cerpiuș.

§. 2.

Kommsnitatoe dnce are dreptă de a 'mi pōtinde psonificapoe deuzin de la epariulz miitape, mi anme:

1. pentru vani de ctuzlă, csuma detepminată an pcescriptulz de dncortelapoe an tpeaktă de 1 1/2 kp. mon. conv. de kală mi zi; ear

2. pentru nstremantulz pōkspată prin csmiinctapoe, psonificapoe dsuz pceuzlă lokale.

§. 3

An dnceloculz §. 4 din ordinulznea minictepiale din 30. Maiu 1853 (vsl. imp. fzm. XXXI, Nr. 101) avoctă dreptă de psonificapoe kommsnită mi avolopă kommsnită, kapl vorbă dncortela feniopri de cavalerie kmdă tpekt op kmdă ce dncortă dela lokală de ecektape.

§. 4.

Cneceze antivinate de epariulz miitape k okkactsnea avectel ecektări pentru kail de cerpiuș, atktă an merpceoa mi an dncortceoa dela lokală de ecektape kktă mi kiar an lokală de ecektape, dncată avecte cnece vorbă tpece necte celo ce ce fktă pentru tpece de cavalerie an lokală an care cmtă diclokate, ce vorbă psonificapoe epariulz miitape din fondulz de kontrivuzsne, mi decupe avoacta ce va face komustapea mal tpeziă dntre astopituzile miitapri mi financiari dslz kcm ce face mi decupe komuctingele de kapl e vorbă an §. 8 din ordinulznea ministeriale din 25. Iunie 1853.

Bamberg m. n. Bach m. n. Bruck m. n.

Nr. 112.

Декретъ

ministerială de finanță din 23. Iunie 1855, decupe concesisnea timpapoe pentru cktipea de vană a impōrtulz de grăș necte officiulz de vană Syczakowa.

An vslctinulz imperiale mēzbrulz XXV, Nr. 111, ectpadată mi tpektă an 27. Iunie 1855.

A buzának Orosz-Lengyelországból a szczakowai ausztriai fővámbiyatalon keresztüli bevitele 1855 augusztus végoig vámmmentesen engedtetik meg.

Ezen intézkedés azon napon lépond hatályba, mellyen az az említett vámbiyatalnak tudomására fog jutni.

Bruck s. k.

113. szám.

Kibocsátványa

a külügyi ministeriumnak 1855. július 1-ről,

kiható a birodalom egész területére, mellyel a Bolgárországban létező ausztriai juhászok számára az ausztriai császári kormány és a török porta között megállapított legeltetési rendtartás tétetik közhirrre.

A birodalmi törvénylap XXVI. dar. 112. sz. kiadott és szétküldetett július 5-kén 1855.

A cs. k. kormány és a török porta között szerződésilleg megállapított legeltetési rendtartás a Bolgárországban létező ausztriai juhászok számára.

Aláíratott Konstantinápolyban 1855. februar 7-kén; jóváhagyatott a porta részéről török császári határozvány folytán a török külügyi ministernok a cs. k. követséghez intézett 1855. februar 9-diki jegyzéke szerint, Ausztria részéről pedig az 1855. majus 26-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán a cs. k. külügyi ministernok a cs. k. követséghez intézett kibocsátványához képest.

Az ausztriai alattvalók sorába tartozó juhászok, ugynevezett Mokánok, hasonló minőségű juhászokkal és bojtáraikkal, őszker Rustschub, Tortokai, Silistria, Rassova, Hirsova és Matschin mellett övenhónt át szoktak kelni a Dunán, s juh- és egyéb tenyészmarha-nyájjaikkal az isakdsai, tultschai, babadaghi, hirsovai, kustendschei, mangaliai, bazardschiki, baltshiki, várnai és cavarnai járásokbeli szabad földeket legeltetés és teletetés végett meg szokták látogatni.

Ezen viszonyoknak mostanra s jövődőre leendő szabályozása s egyszersmind a Mokánok által juháikért s egyéb marháikért fizetendő illetéknek kellő módoni megállapítása végett az alulírottakból egybeállított bizottmány alakult, melly terjedelmes és ismételt tanácskozások után következő legeltetési rendtartásban állapodva meg:

1. §.

Az innenső részen létező ismerotes legelőkre a Dunán évenként átjövő Mokánok s azok juhászai,

Die Einfuhr von Welzen aus Russisch-Polen über das österreichische Hauptzollamt Szcza-kowa wird bis Ende August 1855 zollfrei gestattet.

Diese Verfügung hat von dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe dem genannten Zollamte bekannt wird.

Bruck m. p.

No. 113.

E r l a ß

des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 1. Juli 1855,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches womit die, zwischen der kaiserlich-österreichischen Regierung und der osmanischen Pforte vereinbarte Weideordnung für die österreichischen Schafhirten in Bulgarien kundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XXVI. Stück No. 112, ausgegeben und versendet am 5. Juli 1855.

Vertragsmäßig zwischen der k. k. Regierung und der osmanischen Pforte vereinbarte Weideordnung für die österreichischen Schafhirten in Bulgarien.

Unterzeichnet zu Constantinopel am 7. Februar 1855; ratifizirt von Seite der Pforte in Folge großherrlicher Entschliesung laut Note des osmanischen Ministers der auswärtigen Angelegenheiten an die k. k. Internuntiaturn vom 9. Februar, und von Seite Oesterreichs laut Erlasses des k. k. Ministers des Aeußern an die Internuntiaturn in Folge einer Allerhöchsten Resolution vom 26. Mai 1855.

Schafwirthe, sogenannte Mokanen, mit ihren Hirten und Knechten österreichischer Unterthanschaft, pflegen alljährlich im Herbst bei Rustschub, Tortokai, Silistria, Rassova, Hirsova und Matschin die Donau zu übersehen, und mit ihren Herden von Schafen und anderem Zuchtvieh die freiliegenden Gründe in den Bezirken von Isakdscha, Tultscha, Babadagh, Hirsova, Rustendsche, Mangalia, Bazardschik, Baltschik, Varna und Cavarna zum Behufe der Weide und Ueberwinterung zu besuchen.

Um diese Verhältnisse für Gegenwart und Zukunft zu regeln, und zugleich die von den Mokanen für ihre Schafe und sonstiges Vieh zu entrichtende Gebühr in entsprechender Weise festzustellen, wurde eine, aus den Unterzeichneten zusammengesetzte Commission gebildet, welche nach umfassenden und wiederholten Berathungen die nachstehende Weideordnung vereinbart hat:

§. 1.

Die, alljährlich über die Donau auf diefeldige bekannte Weideplätze herüberkommenden,

Ампортъ на ржъ дн Полоня рсеескъ, несте оффицалъ провинале асцриакъ де самъ Сzcza-kowa се кстече де самъ птвъ дн канеталъ дн Асрети 1855.

Авсаетъ днпсечисне ва интра дн аутибитате дн зиса, дн каре ва еи кзнпоскетъ нсмитсалъ оффицалъ де самъ.

Брѣк м. п.

Np. 113.

Декретъ

министеріалъ тревіоръ естерне дела 1. Іуліа 1855,

пентр тоѣ кспрнсаѣ имперіалъ, прн каре се пѣалкъ перълъ мнтълъ де пъсчїне амшезатъ днтре гъвернлѣ чеса-рео-асцриакъ ми днтре Порта отоманъ нентр пъстопїл асцриачї де ої дн България.

Дн влоатнлѣ имперіалъ мѣнсаѣлѣ XXVI, Np. 112, естрпдѣлѣ ми трѣмїкѣ дн 5. Іуліа 1855.

Перълъ мнтълѣ де пъсчїне нентр пъстопїл асцриачї де ої дн България, амшезатъ прн трпнтѣлѣ днтре гъвернлѣ ч. р. ми днтре Порта отоманъ.

Савъпрїкѣ дн Констанінополѣ дн 7. Феврѣ 1855; ратїфікатѣ дн нартоа Порта дн зрпа рескрпнтълѣ марѣлѣ Домѣ прн нота министрѣлѣ отоманѣ аѣ тревіорѣ дн афаръ дн 9. Феврѣ кѣтръ ч. р. интернуніатрѣ, ми дн нартоа Асцрїел не темейлѣ рескрпнтълѣ амперѣсскѣ дн 26. Маїа 1855 прн декретѣлѣ министрѣлѣ ч. р. де естерне кѣтръ интернуніатрѣ.

Економїл де ої че се нѣмекѣ ми моканї, кс пъстопїл ми фенїорїл лорѣ, есддїгл асцрїачї, аѣ да-тїнеа де а трече дн тогл анїл тѣмна несте Днзрѣ пѣла Рсчїск, Трѣтѣкаїа, Дрїеторѣ с. Сїаїетрїа, Ра-сова, Хѣрсова ми Мъїнѣ, ми де а се амшеза снре пъсчїне ми іернатекѣ кс термеле лорѣ ми кс алте вїте по вѣмнїеле челе дїмере дн дїнстѣрїае Сак-чоа, Тѣлчоа, Бъвѣдар, Хѣрсова, Кїзѣтанѣа, Мън-гълїа, Базарѣк, Бъїнѣ, Варна ми Къварнѣ.

Супѣ а перъла рѣнорѣле авсето нентр арѣм ми нентр вїторѣ, ми снре а деїне тотдеодѣлѣ дн модѣ кспречнзеторѣ дареа че аѣ сѣ ресчннѣ моканїл нентр оїле ми челеалте вїте але лорѣ, с'а форматѣ о коммїсїне комнѣсѣ дн чѣл дн-сѣмнѣгл маї жокѣ, каре днзрѣ децвѣтерї пенедїте ми кс деамърнтълѣ а амшезатѣ зрпѣторѣлѣ перъ-лѣ мнтѣ де пъсчїне:

§. 1.

Моканїл ми пъстопїл с. чїованїл лорѣ, карї се дѣкѣ дн тогл анїл несте Днзрѣ до чѣалаатъ нарто

nemkülönben azok, kik már jelenleg ott léteznek, kötelesek magukat ausztriai alattvalói minőségökben érvényes okmányokkal az illető török hatóságok s cs. k. ügyelői közlönyök előtt igazolni.

Közülök azok, kik illyes okmányokat mutatnak föl, az alábbi határozatoknak megfelelő bánásmódot igényelhetik, valamint ők a török hatóságok részéről a császári udvar minden alattvalóit illető, szerződészerű ótalomban és védelemben részesülendnek.

Sem személyükre, sem vagyonukra nézve logikisebb nyomást sem szabad szenvedniök, s a ki ezen szabály ellen cselekszik, felelőssé válik s büntetés alá esik.

2. §.

A Mokánok elvileg csak hat hónapra vagy egy évre jöhetnek át a török földre, nyájaknak az említett helyekeni legeltetése végett; ha azonban hosszabb ideig akarnának itt maradni, tartózkodásuk véghatárideje négy évre szabatik, mellynek eltelté után mindenesetre vissza kell hazájukba térniök.

Illy esetben a török hatóságok a cs. k. ügyelői közlönyöknek jelentést teendnek, s ezek a Mokánok visszatérését eszközöndik; ha azonban ezek mindamellett sem térnek vissza, a cs. k. ügyelői közlönyök s egyéb hatóságok az illyes egyének ügyeibe többé nem avatkozandnak.

3. §.

A Dunán nyájaikkal őszkor évenként átjövő illyes Mokánoktól mindjárt első megérkezésük után hat hónapra, Otlakie (legelő-pénz) cím alatt minden juhért 56 para illeték fog beszoigáltatni, s ezenkívül általuk minden 500 darab juhból egy juh fog beszoigáltatni.

Az egy évig tartózkodók az említett illetéket kétszeresen, (jelesen minden juhért 112 parát tartoznak fizetni).

Azoktól, kik a megállapított négy évi határidő elteltéig maradnak, az Otlakie-illeték minden hat hónapban, nyájaik megszámlálása után, a főnebbi mérték szerint fog beszedetni.

4. §.

A Mokánok számára szükséges podgyász hordására rendelt s a nyájakat kísérő, nemkülönben a szükséges viz előkerítésére szolgáló lovak és tereherdó barmok minden illetéktől mentesek. — Ezen adómentesség a magukkal hozott lovakra nézve 100 darab juh után egy lóra szorittatik, s ha ezen mérv áthágnak, mindenik fölös számu lótól hat hónap-

Mokánen und deren Hirten, sowie jene derselben, die bereits gegenwärtig allort sind, haben sich über ihre österreichische Unterthanschaft mittelst gültiger Urkunden vor den betreffenden osmanischen Behörden und k. k. Consular-Organen auszuweisen.

Diejenigen unter ihnen, welche derlei Urkunden vorweisen, können die, den nachstehenden Bestimmungen entsprechende Behandlung in Anspruch nehmen, sowie ihnen Seitens der osmanischen Behörden tractatmäßiger Schutz und Schirm, wie derselbe sämtlichen Unterthanen des kaiserlichen Hofes gebührt, zu Theil werden wird.

Weber hinsichtlich ihrer Person, noch hinsichtlich ihrer Habe, darü die geringste Bedrückung stattfinden, und wer gegen diese Vorschrift handeln wird, macht sich verantwortlich und strafbar.

§. 2.

Grundsätzlich haben die Mokänen nur auf die Dauer von sechs Monaten oder Einem Jahre auf osmanisches Gebiet herüber zu kommen, um ihre Herden in den gedachten Vertlichkeiten weiden zu lassen; sollten sich dieselben jedoch veranlaßt finden, noch länger diesseits zu verweilen, so wird als äußerste Frist ihres Aufenthaltes der Zeitraum von vier Jahren festgestellt, nach dessen Ablauf sie jedenfalls in ihre Heimat werden zurückkehren müssen.

In einem solchen Falle haben die osmanischen Behörden den k. k. Consular-Organen Anzeige zu erstatten, und letztere die Rückkehr der Mokänen zu veranlassen; wenn solche dennoch nicht zurückkehren, so werden die k. k. Consular-Organen und sonstigen Behörden in die Angelegenheiten von derlei Individuen sich nicht mehr zu mischen haben.

§. 3.

Von diesen alljährlich im Herbst mit ihren Herden über die Donau herüberkommenden Mokänen wird sogleich nach ihrer ersten Ankunft für sechs Monate, unter dem Titel Otlakie (Weide-Entgelt), eine Gebühr von 56 Para für jedes Schaf behoben und außerdem von je 500 Schafen Ein Schaf verabsolgt werden.

Die, Ein Jahr lang Verweilenden haben das Doppelte, nämlich 112 Para für jedes Schaf, zu entrichten.

Von Jenen, welche bis zum Ablaufe der festgesetzten Frist von vier Jahren verbleiben, wird alle sechs Monate, nach vorgenommener Abzählung ihrer Herden, die Otlakie-Gebühr nach obigem Maßstabe eingehoben werden.

§. 4.

Die, zum Tragen des, den Mokänen nöthigen Gepäcks bestimmten und die Herden begleitenden, sowie die zur Beschaffung des nöthigen Wassers dienenden Pferde und Lastthiere, sind von jeder Abgabe frei. — Diese Abgabenbefreiung wird für die mitgebrachten Pferde auf Ein Pferd für je 100 Schafe beschränkt, und wenn dieses

на кзпноскателе докзри де пзчлсно, прекзм ми ачеиа динт'анмил, карл се афлз акзта аколо, саниз детопл а се лезитима деспре сэдидиа лорз азстрианз кз докзминте вэне днаинтеа релативелорз дрегз-топие отомане ми органе ч. р. консзларл.

Ачеиа динт'анмил, карл поиз днфзциша атарл докзминте, аз дрегзлз де а претинде ка сз флз трантадл дзпз дичзсечлзние ачесте, прекзм ми ка дин партеа азторитздилорз отомане сз ли се дее аунзрареа ми екзтиреа че дзпз трантате се кзвине лзтрорз сэдидилорз кардел днпозрзтечул.

Данмил нлчл катз пентрз персона, нлчл катз пентрз авероа лорз нз ворз пзтеа фл асзспридл кз-тамл де пзгинз, ми вине ва зрма днконтра ачестл перзлзмжнлз, се фаче речзпзкеторз ми ва кздеа дн недеансз.

§. 2.

Де рерзлз моканлл нзмал не кате месе лзл, оп нзмал не кате знз анз ворз трече дин коло не територлз отоманз ка сз-ми паскз аколо лзмеле лорз дн нзмлтеле докзрл; пентрз касзлз флс кжндз ар афлз кз кале а петрече мал мзллз дн пзмжнлзлз лзмческз, се дефлце ка челз мал лзгорз термнлз азз петречерел лорз аколо знз речлмнлз де патрз анл, дзпз а кзрорз тречере ворз фл детопл ла тотз днзмплареа а се днзрна дн патрл лорз.

Дн атаре касз азторитздиле отомане ворз фаче арзраре кзтрз органеле ч. р. консзларл, ми ачесте ворз сзрл ка моканлл сз се днторне а касз; дкзк днсе кз тоте ачесте нз се ворз днзрна, атзчл органеле ч. р. консзларл ми алте азторитзл нз се ворз мал местека дн трезлте ачесторз оменл.

§. 3.

Дела ачестл моканл, че дн тодл анлл трекз томна кз лзмеле лорз песте Дзпзре, се ва лза дндатз дзпз днтеиа сослре а лорз аколо, пентрз месе лзлл сзл тлзл де Отлакле (лзпчз де пзчлзсно), о даре де 56 де пзрале пентрз флзкаре канз де оле, ми афарз де ачестл о оле де флзкарл 500 капете де ол.

Чел че ворз ретжнеа аколо знз анз, ворз речзпзде ачестл даре дндолл, адкзк 112 пзрале де флзкаре канз де оле.

Дела чел че ретжнлз аколо пзлз ла днмнлн-рера термнлзл де патрз анл че с'а дефлнтз се ва лза Отлакля дн месзра де мал сзсз (56 пзрале де оле) ла флзкарл месе лзлл, дзпз че ли се ворз нз-мера лзмеле.

§. 4.

Каилл ми челелалте вите сзрчларл, карл сжнтз дестинате а парта взгачлзлз моканлорз ми днсо-цескз лзмеле, прекзм ми карл сжнтз дестинате а кзра анз, сжнтз екзтлте де вер че даре. — Ачестл сжнтлте, катз пентрз каилл че 'и-аз дсчз моканлл кз сине кжндз аз трекзлз, се мзрчпнесче ла знз канз де флзкаре 100 де ол; сар' де ворз дннеа

ra 240 para, s egy évre 480 para fizetendő. — A hazájukból áthozott csikókból kettő számítottatik egy lóra, s az illeték ezen mérték szerint fizetendő. — Olly csikóktól azonban, mellyek itt (t. i. török földön) jönnek világra, az első hat hónap alatt semmiféle illeték sem követelendő.

A mi a Mokánok és juhászaik saját és gazdasági használatára magukkal vitt fejősteheneket illeti, minden 500 darab juh után egy fejőstehen ingyen fog vitethetni, ellenben az ezen megállapított számon fölül bevitt minden tehenért hat hónapra 160 para s egy évre 320 para fizetendő.

Két borju egy tehenkép számítottatik, s a bevitt borjukérti illeték e szerint számítandó; az itt ellett borjuktól, mint a csikókra nézve mondatott, az első hat hónap alatt semmi illeték sem fizetendő.

5. §.

A Mokánoknak nem áll jogában, juhaikat bármely szántó s egyéb földön tetszésük szerint legeltetni; de szabadságukban áll, magánbirtok alatti legelőket azoknak tulajdonosaitól meghatározott időre kibérelni, mallyekért ők a bérösszeget a tulajdonosoknak kellő időben s teljesen tartoznak lefizetni; s ezen a tulajdonosoknak fizetendő bérpénzen és a 3 és 4 §§. szerint a török hatóságok számára fizetendő illetéken kívül, az illyes bérlött legelők használataért tőlük bármi czim alatti más adózás beszedése határozottan és szigoruan tiltatik.

6. §.

A Mokánok s juhászaik, kik nyájaikat, olly czéltől, hogy azokat a tél szigorától megóvják, a Duna s az ott létező tavak szélén fekvő, „Balten“ név alatt ismeretes helyekre akarják hajtani, a török alattvalók sorába tartozó juhos gazdákkal egyiránt, ezen helyek haszonbérlőivel a számukra szükséges térek kibérlése iránt egy bizonyos időre okiratilag egyezkedhetnek, s ha ők a kölcsönös megállapodás alapján méltányosan meghatározandó bérpénzt lefizetik, tőlük ezen helyek használataért semmiféle más illeték nem követeltethetik.

7. §.

Ha a Mokánok s juhászaik nyájaikat tavaszkor ellés végett olly kutak vagy források közelébe hajtják, mellyek falvak vagy magánosak tulajdonát képező földeken léteznek, ezt csak akkor lesz szabad tenniük, ha az illy földek birtokosai, vagy az illyes

Mußmaß überschritten wird, so ist für die Mehrzahl eine Gebühr von 240 Para für Ein Pferd für sechs Monate, und von 480 Para für Ein Jahr zu entrichten. — Von den aus ihrer Heimat herübergebrachten Pferde-Füllen werden je zwei Füllen als Ein Pferd gerechnet, und es ist die Gebühr dafür nach diesem Maßstabe zu beheben. — Von Füllen jedoch, die dießseits (d. h. auf türkischem Boden) geworfen werden, ist während der ersten sechs Monate keinerlei Abgabe zu forden.

Was die, zum eigenen und Wirthschaftsgebrauche der Mokanen und ihrer Hirten mitgeführten Melkkühe anbelangt, so wird für je 500 Schafe Eine Melkkuh unentgeltlich mitgeführt werden können, hingegen zahlt jede über diese festgesetzte Anzahl eingeführte Kuh für die Frist von sechs Monaten 160 Para, und für Ein Jahr 320 Para.

Zwei Kälber werden für Eine Kuh gerechnet, und ist die Gebühr von den eingeführten Kälbern darnach zu berechnen; dießseits geworfene Kälber zahlen, wie dieß bei den Füllen der Fall, während der ersten sechs Monate keinerlei Abgabe.

§. 5.

Die Mokanen sind nicht berechtigt, auf jedem beliebigen Acker und Grunde ihre Schafe zu weiden; sie dürfen jedoch im Privatbesitze befindliche Weiden von deren Eigenthümern auf bestimmte Zeit in Miethe nehmen, wofür sie den entfallenden Miethebetrag rechtzeitig und vollständig den Eigenthümern zu entrichten haben, und es wird ausdrücklich und strenge verboten, ihnen, außer diesem an die Eigenthümer zu entrichtenden Pachtgelde und der, laut den §§. 3 und 4 an die osmanischen Behörden abzuführenden Gebühr, für die Benutzung solcher gemietheter Weiden unter was immer für einem Titel eine anderweitige Abgabe abzunehmen.

§. 6.

Die Mokanen und ihre Hirten, welche die Herden, um sie während der Winterstrenge zu bergen, in die, am Stande der Donau und allvort befindlichen Teiche gelegenen, unter dem Namen „Balten“ bekannten Vertiefungen treiben wollen, können, gleich den Schafwirthen osmanischer Unterthanschaft, mit den Pächtern dieser Orte über Vermietung der ihnen nöthigen Strecken auf eine bestimmte Zeit urkundlich übereinkommen und, wenn sie den auf Grundlage gegenseitiger Vereinbarung billig festzusetzenden Pachtshilling entrichten, so darf denselben wegen der Benutzung dieser Balten keine sonstige Gebühr irgend einer Art abgenommen werden.

§. 7.

Wenn die Mokanen und deren Hirten im Frühlinge ihre Herden zur Lammung in die Nähe solcher Brunnen und Quellen treiben, die auf Gründen gelegen sind, welche Dorfschaften oder Privaten gehören, so werden sie dieß nur

kal mai mezre, atsvai de fizkapo kalz ce trece pecte vatimea de mai csc ce vorz pecuznde 240 prale ne mese lani mi 480 prale ne znz anz. — Kalz pentrs manzil ce 'i-az dscz monani z cine din patria dorz, dol manzil ce vorz komuzta drentz znz kalz mi totz amoa ce va pecuznde mi dapea pentrs ei. — Ear' pentrs manzil fiztapl ne pzmantzaz tprvockz, an celo dinteiz mese lani ne ce pecuznde nivl o dape.

Ce ce attinpe de vacile de lante ce le dzkz akolo ekonomil pentrs dzkz mi ekonomia dorz mi a pxtorikorz dorz, vorz pstea pinea fizrz nice o dape kate o vakz de lante de fizkapl 500 kanote de oi; ear' pentrs fizkapo vakz ce dzkz kz cine pecte avectz pmerz, vorz pecuznde 160 de prale ne mese lani mi 320 prale ne znz anz.

Dol videl ce komuzt drentz o vakz, mi dapea pentrs videlil dzmi de akacz ce va pecuznde act-folz; ear' pentrs videlil fiztapl an pzmantz otomanz, an celo dinteiz mese lani ne ce pecuznde nice o dape, pexzm c'a zicz deopre manzil.

§. 5.

Ekonomil ne az drentzaz de a pasce oile dorz ne fizce arpi mi fizdi ce le vorz pztvea; kncz pztvznilo ce ce afaz an pccocizno privat, le notz lza an arandz dela proprietari dorz ne znz timnz determinatz, pentrs kape vorz pecuznde avectora vanil de arandz la timnzaz cez mi ne de lantz. E onpitz anpizat mi ctprancz, ka afarz de avectaz arandz ktprz proprietari mi afarz de dapea ce ce pecuznde astopitiziorz otomane dzrz §§. 3 mi 4, pentrs folocipea avectorz pztvznil arandate cz ne ai ce mai ice nice znz folz de dape fiz czv vor ce pzmpre va fi.

§. 6.

Ekonomil mi pxtoril dorz, kapl cpre a' ml adznosti tprmele de acpimea lernei, voieckz a le manz la vzlzile de ne marpinea Dznzrel, vorz pstea, ka mi ekonomil de oi czddiul tprvomi, a fizco dzvoiel an skpicz kz proprietari avectorz dokzpl, cpre a le arandz ne timnz determinatz pztvzile de dokz ce le cantz de lincz, mi dzrz ei pecuzndz pztvzaz arandel, ce ape a ce defice an modz kvvzinvtocz prin vnz dzvoiaz, atsvai pentrs folocipea de avecto vzlzli, ne ai ce va mai pstea lza nice znz folz de azt dape.

§. 7.

Ekonomil mi pxtoril dorz, voindz a manz primzvara tprmele dorz cpre fiztare an anpntzpea de pztvzile mi anele de ne avole pzmantzpl, kapl cantz ale catelorz op ale privatiorz, vorz pstea fizco avectia nzmal dzrz pccocopil avectorz

Falvak lakosai abbéli beleegyzéseket nyilvánítják, ellenkező esetben ehhez semmi joggal nem bírnak, s igényt ne támasszanak vagy a miatt vilkongást ne kezdjenek.

Ha azonban a Birtokosok beleegyzését egy méltányos összeg letétele által megnyerték s az illyes helyeket egy bizonyos időre kibérelték, eltávozásukig senki által sem szabad háboríttatniok vagy maklattatniok, sem pedig tőlük az említett, kölcsönössegység utján megállapított fizetésen kívül, sommiféle más illeték az illyes helyek használataért nem követeltethetik.

§. 8.

A Mokánok nem kényszeríthetők arra, hogy juhait, bányáikat s egyéb marháikat alacsonyabb áron adják el, mintsem nekik tetszik. Minthogy azonban a 3 és 4 §-ban megállapított illeték csak a legeltetési jogra vonatkozik, s a juhokkali kereskedelemre teljességgel nem alkalmazható, ennél fogva a Mokánok az általuk itt eladott juhokért, bárányokért s egyéb állatokért vagy állati termékekért, mint: szőrért, gyapjuért sat. ugyanazon illetéket fizetendik, mellyek a belkereskedésre nézve fonaló szabályok és árszabások szerint a török alattvalók sorába tartozó olly kereskedőtől szedődnek be, kik illyes kereskedést űznek.

§. 9.

Azon élelemszerekért, mint: liszt, só, zsirért sat. mellyeket a Mokánok saját szükségökre a török területbeli belépésük alkalmával hat hónapra magukkal visznek, sem vám czim alatt, sem bármiféle más nevezet alatt adó nem fog követeltetni. Ha azonban ők élelemszerekből a kijelölt időre szükséges mennyiségnél többet, vagy olly tárgyakat visznek be, mellyeket nem saját használatukra, hanem kereskedelemre akarnak fordítani, ők kötelesek azon fölös mennyiségtől s ezen tárgyaktól a szerződésileg megállapított 5 százalékos vámot teljesen lefizetni. Azon tárgyaktól, mellyekért a beviteli vám lefizettetett, sommiféle bel adó többé nem szedendő be, s ennél fogva a vámbívatlanokok kötelesek leendőnek, a Mokánoknak az említett vámilléték lefizetését tüstént, nyomtatott végbízonnyitványokkal (Teskeré) tanusítani.

§. 10.

A Mokánoknak őszkor a Dunán át török földre jövedele alkalmával, az általuk áthozott ausztriai juhok s egyéb marhák megszámláltatnak, és az ezen legeltetési rendtartás 3 és 4 §-ban megállapított illetékek az illető hivatalnok által beszédetnek, mellyeknek lefizetéséről minden egyes Mokánnak

dann thun dürfen, wenn die Besitzer solcher Gründe, oder die Einwohner solcher Dorfschaften, sich damit einverstanden erklären, widrigen Falls sie kein Recht dazu haben und keine Ansprüche erheben oder deshalb Streit und Zwist anfangen sollen.

Wenn sie über die Zustimmung der Besitzer durch Ertrag einer billigen Summe erlangt und solche Orte auf eine bestimmte Frist in Pacht genommen haben, so dürfen sie bis zu ihrem Abzuge von Niemandem gestört oder belästigt, noch darf von ihnen, außer dem besagten gemeinenschaflich festgesetzten Entgelte, keinerlei weitere Gebühr für die Benützung solcher Dörflchen abgefordert werden.

§. 8.

Die Mokanen können nicht gezwungen werden, ihre Schafe, Lämmer und sonstiges Vieh um einen niedrigeren als den ihnen beliebigen Preis zu verkaufen. Da jedoch die in den §§. 3 und 4 festgesetzte Gebühr nur auf das Weiderecht sich bezieht und auf den Handel mit Schafen durchaus keine Anwendung findet, so werden die Mokanen für die von ihnen auf diesem Gebiete verkauften Schafe, Lämmer und anderen Thiere oder Produkte derselben, als: Haare, Wolle u. dgl., dieselben Gebühren zu entrichten haben, welche, laut den Vorschriften für inneren Handel und nach den hierüber bestehenden Tarifen, von den Kaufleuten osmanischer Unterthanschaft, welche derartigen Handel betreiben, erhoben werden.

§. 9.

Von Lebensmitteln, als: Mehl, Salz, Fett u. dgl., welche die Mokanen und ihre Hirten zur eigenen Verköstigungen für sechs Monate bei ihrem Uebertritte auf osmanisches Gebiet mitbringen, wird weder unter dem Titel Zoll, noch unter irgend einem anderen Namen eine Abgabe abgefordert werden. Wenn sie jedoch von Lebensmitteln mehr als die für die bezeichnete Frist nöthige Quantität oder Gegenstände einführen, deren sie sich nicht zu ihrem eigenen Gebrauche, sondern für den Handel bedienen wollen, so haben sie von jenem Ueberschusse und diesen Gegenständen den tractatmäßigen Zoll von 5 Prozent vollständig zu bezahlen. Von solchen Gegenständen, für welche der Einfuhrzoll bezahlt wurde, ist keine innere Abgabe mehr zu beheben, und es werden daher die Mauthbeamten verpflichtet sein, den Mokanen die Entrichtung der obgedachten Zollgebühr mittelst gedruckter Empfangsbescheinigungen (Teskeré) alsogleich zu bestätigen.

§. 10.

Bei dem, im Herbst erfolgenden Uebertritte der Mokanen über die Donau auf osmanischen Boden werden die von ihnen herübergebrachten österreichischen Schafe und sonstiges Vieh gezählt, und die, in den §§. 3 und 4 dieser Weidordnung festgesetzten Abgaben durch den betref-

hrenden, op. lokstópił avactópš cete sópš da đnoipca kopš za avacta; sep' za din kontpa n'aj nice sñš drentš za avacta, mi nice ns nois ez p'šdivo n'peind'antš, op ez đntreaz' drentš mi'of'adz n'entps avacta.

Sep' d'ekš ne đantš p'ecnsndepca sñel csmo đnoipč'olco ađ đnt'atš đnoipca p'ocsecop'icopš mi ađ đntš dokp'ilo avecte đn arandž ne sñš timuš detop'minatš, atsnvi n'ntš za đntepca kopš đeakolo ns vorš n'čea fi tšp'vap'ıl op cšnt'vap'ıl đekt'pš nimino; acemineca ašap'z de tšp'euzš đetop'minatš upin sñntš đnoipč'az, ns đi ce za m'atš n'čea v'epc n'entps đokoc'pca avectópš dokp'ıl n'iva sñš đeajš de atš dape.

§. 8.

Ekonomit ns vorš n'čea fi đop'đigl a 'mi s'inde o'ize, nieil mi atše vito ns p'p'euš mal mišš de km vorš el. Dap' đind'kš d'apea đešintš đn §§. 3 mi 4 ce p'ed'v'e n'amal za d'rentšatš de p'čv'isne mi ns ce n'čeo an'p'ila n'ivl doksm za nerod'j'az ns o'ize, de av'ea n'entps o'ize, nieil mi atše vito op p'rod'sutele kopš, p'rek'cm: n'entps n'p'ž, đantš m. v. l., ne kapl ekonomit le s'andž ne t'epitop'iz'az otomanš, c'antš detopl a p'ecnsnde av'ele d'zpl, za kapl, đantš n'op'mat'ivele đecupe kom'mer'ic'az int'epnš mi đantš t'ap'is'ale v'o c'antš n'entps av'acta, c'antš c'op'us'cl mi nerod'j'op'ıl v'o đent'indž at'ape nerod'j' az c'ad'đigl otomanš.

§. 9.

N'entps do ale m'ank'z'p'eł, p'rek'cm: đ'p'it'š, cape, p'p'ei'me m. a. ac., ne kapl ekonomit mi tš-ctop'ıl kopš le adđ'skš ns c'ine n'entps v'it'z'atš kopš p'rop'is ne mece s'ant' đ'andž t'p'ełš đn t'epitop'iz'az otomanš, ns đi ce va v'epc n'ivc c'sz t'it'az de v'antš, n'ivc c'ant' atš n'sm'ipe, n'ivc sñš đeajš de dape. K'andž đ'nce din de ale m'ank'z'p'eł vorš đ'v'e ns c'ine o' k'al'imo mal m'ep's đek'atš o' do đ'ic'z ne t'im'ez'az đ'ncem'atš azl, op vorš đ'nt'op'ia đ'sk'p'ıl v'o ns-č' d'ect'inate n'entps v'z'atš kopš p'rop'is, č'i ns kapl v'oleckš a đ'v'az nerod'j', atsnvi n'entps k'al'imeca v'o đ'nt'p'ev'e, p'rek'cm mi n'entps đ'sk'p'iv'e n'sm'ite o'antš detopl a p'ecnsnde đ'nt'p'ov'z' v'ama de 5 za c'sz đ'ntš t'p'ant'ate. N'entps v'v'ion't'aje, n'entps k'ap'ıl č'a p'ecnsndž od'atš v'ama de imp'ortš, ns ce va mal n'čea az'a n'ivc o' v'atš dape int'epnž; de av'ea v'of'fi-č'ij'igil đ'ela v'z'atš c'antš detopl a ad'vep'i ekonomi-kopš p'ecnsndepca n'smitel v'z'atš, đ'andž'ale n'smal đek'atš za m'antš đ'ep't'if'ik'ate t'iz'p'ite (t'ep'ep'e'a).

§. 10.

K'andž t'p'ełš ekonomit de o'l t'omna n'ecte đ-nt'p'o đn t'epitop'iz'az otomanš, ce vorš n'sm'epa o'ize mi v'ole'az'ate v'ito v'o le đ'v'kš ns c'ine akolo, mi o'f'f'ic'iat'z'az de k'ape ce đ'ine va az'a đ'p'iv'e detop'minate đn §§. 3 mi 4 al av'ect'el p'er'z'am'antš. Đ'ac'upa p'ecnsndepca av'ectópš đ'zpl ce va da za

nyomatott s megpecsételt bizonyítványok adandók, melyekben a beszédett, illetékről ellismervénynek, a Mokán vezeték- és keresztnévének, a juhok s egyéb állatok számának, s azon időnek, mellyig a Mokán itt ékár tartózkodni, s végre megérkezése napjának világosan és pontosan elő kell adva lennie.

Ezen juhokért s egyéb marhákért a kijelölt határidő eltelte után a Mokánok visszatérése alkalmával többé semmiféle illeték sem követelendő; ha azonban a visszatérés alkalmával, sz ekkori ismét meg számlálás folytán kiderül, hogy a most létező juhok száma a Teskeré-ben eladott mennyiséget fölühaladja, azaz ha ök juhaikon kívül még más, Törökországban vásárolt, marhákat is visznek ki, az illyes fölös számú juhoktól s más marhaktól sem szedendő be semmiféle adózás, mihelyest a Mokánok a Teskeré-vel bebizonyítják, hogy ezen fölös számú juhoktól s egyéb marhaktól a megállapított illetékek már lefizettek, molly esetben azok szabadon bocsátandók át.

Illyes bizonyítványok hiánya esetében, az Ollahie-illeték a fölös számtól a 3 és 4 §§-ban megállapított mérték szerint szedendő be.

Mint hogy pedig természetesen tavasz felé, melly időben a Mokánok hazájukba visszatérnek, a juhok elleni szoktak, ennél fogva az illyes bányások minden illetéktől mentesek. Az ausztriai ügyelői közlönyök kötelesek a fölözt örködni, hogy a Mokánok, ha ök a Dunán átkelnek az átevezésre használt járművekért a helyben divatozó rávpénzt minden ellenszegülés nélkül lefizessék; viszont a török hatóságok is kötelesek lesznek arról gondoskodni, hogy a révészek által a szokott bért meghaladó törvénytelen követelések ne támasztassanak, s így a Mokánok ne terheltessenek s ne nyomassanak.

11. §.

A Mokánoknak megengedtetik, hogy a hazájukból áthozott ausztriai juhokról, visszatérők előtt kevéssel lenyirt és termelt gyapjút tetszésök szerint kivihessék, s a vámkezelés könnyítése és a hatóságokali minden visszavonás elkerülése végett megállapítatik, hogy minden kimenő megnyirt juh után egy okka gyapju ingyen, s ennél fogva p. o. 500 juhból álló nyáj birtokosa által 500 okka gyapju egészen vámentesen vitethetik ki. Épenugy a 10—15 napra elegendő élelemszerektől, mellyeknek magukkal vitele a Mokánoknak meg van engedve, semmiféle adózás sem fog követeltetni. Ellenben uggy a gyapjubani fölös mennyiségtől mint mindenemü törökországi termékektől, sajttól, zsirtól, nemkülönbén bármínemü kereskedelmi cikkektől, melylyeket a Mokánok Törökországban vásárolnak s

fenden Beamten eingehoben werden, über deren Bezahlung jedem einzelnen Mokanen gedruckte und untersteuerte Bescheinigungen auszustellen sind, in welchen die Empfangsbestätigung für die behobene Gebühr, der Vor- und Zunahme des Mokanen, die Anzahl der Schafe und sonstigen Thiere, die Frist, während welcher der Mokane sich dießseits aufzuhalten gedenkt, und endlich das Datum seiner Ankunft deutlich und genau angegeben werden müssen.

Von diesen Schafen und sonstigem Viehe ist nach Ablauf der bezeichneten Frist bei der Rückkehr der Mokanen keine Gebühr mehr abzuverlangen; stellt es sich bei der Rückkehr in Folge der, bei dieser Gelegenheit wieder vorzunehmenden Abzählung heraus, daß die Anzahl der nunmehr vorhandenen Schafe die in dem Teskeré angegebene Quantität übersteigt, d. h. führen sie außer ihren Schafen noch anderes in der Türkei angekauftes Vieh aus, so hat auch von solchen, über die Zahl vorhandenen Schafen und anderem Viehe keinerlei Abgabe erhoben zu werden, sobald die Mokanen mittelst Teskeré darthun, daß für diese über die Zahl vorhandenen Schafe und sonstiges Vieh bereits die festgesetzten Gebühren berichtet wurden, in welchem Falle solches frei durchgelassen werden muß.

In Ermanglung solcher Bescheinigungen ist die Dilatie-Gebühr nach dem, in den §§. 3 und 4 festgesetzten Maßstabe für die Mehrzahl zu beheben.

Da aber die Schafe natürlicher Weise gegen das Frühjahr zu, in welcher Zeit die Mokanen in ihre Heimat zurückkehren, zu werfen pflegen, so sind derlei Lämmer von aller Abgabe frei. Seitens der österreichischen Consular-Organen soll darüber gewacht werden, daß die Mokanen, wenn sie über die Donau setzen, den Fährlohn für die zur Ueberfahrt benötigten Fahrzeuge, wie solcher an Ort und Stelle gebräuchlich, ohne Widerstand entrichten; ebenso werden die osmanischen Behörden dafür zu sorgen haben, daß die Botenleute ihrerseits keine, den gebräuchlichen Lohn übersteigenden ungesetzlichen Forderungen stellen und so die Mokanen belästigen und bebrücken.

§. 11.

Den Mokanen ist gestattet, die kurz vor ihrer Rückkehr von den aus ihrer Heimat herübergebrachten österreichischen Schafen geschorene und erzeugte Wolle nach Belieben auszuführen, und zur Erleichterung der Zollbehandlung und Vermeidung jedes Zweispaltes mit den Behörden wird festgesetzt, daß auf jedes ausgehende geschorene Schaf Eine Ofla Wolle unentgeltlich, und somit z. B. von einem Herdenbesitzer von 500 Schafen 500 Ofla Wolle ganz zollfrei ausgeführt werden darf. Ebenso wird von der auf 10 bis 15 Tage ausreichenden Wegzehrung, welche die Mokanen mitführen dürfen, keinerlei Abgabe abgefordert werden. Sinegen ist sowohl von dem Mehrbetrage an Wolle, sowie von Producten der Türkei aller Art, als da sind:

мана фъркарт економъ ендъ верификатъ тизрйтъ ми цивилатъ, ан каре се ва адеверт респондероа дърел ми се ва днсемна лзмнатъ ми есатъ немеле де нотертъ ми де фамиляръ алъ економъларъ, нмерларъ оларъ ми алъ чехорлаате вите, терминларъ пдъ ла каре воисече економъларъ а ретанкоа да пзмнатъ отоманъ, ми ан ермъ датъ съсипел салъ.

Пентр нсмителе ед ол ми алте вите нс се ва мал лза нче о даре ла днторчереа економилоръ днръ екарса днсемналаръ терминъ; дертъ днсе ла нмеререа, че ми ла днторчере се фаче дин ноъ, ва едл, къ нмерларъ оларъ де акзм е мал маре дератъ чедъ днсемналаръ ан темкереа, адекъ: деръ економил, афаръ де оиле лоръ, еколт афаръ ми алте вите компрате дн Търча, атнл вил пентр ачесте ол ми алте вите че трекъ несте нмеръ нс се ва лза нче о даре, деръ економил воръ нстеа компроза prin темкереа нзмкъ аъ респонсъ ми пентр ачесте лемисителе дърт; prin ермаро тречереа ачесторъ вите ва еи лисеръ.

Еар' нестандсеа лемитима дн присинга ачестеа нзм с'а зидъ, се ва речунде дареа лемиситъ дн §§. 3 ми 4 пентр оиле ми бителе че трекъ несте нмеръ.

Оиндкъ оиле фатъ примъвароа, prin ермаро дн тимпъларъ нандъ ми економил се днторкъ акаръ, де ачед ачестл нел еантъ екстигл де вер че даре.

Органеле консларл асцираче воръ етрл, ка економил, нандъ трекъ Днтрореа, сь рчсундъ фъръ олнере тапса эитатъ дн локъ понтръ мижлочеа де транспортъ нс карл аъ трекътъ ана; асминае ми дрегъториеа отомане еантъ делоре а днгрлжл, ка нс нсма лнтралл салъ мокарл еъ снере ор сь аснреаскъ не економил де ол черанделе тапса мал марл дератъ челе лемисите ор эитате.

§. 11.

E leptatъ економилоръ а есорта днръ ларкълъ лоръ лана, не каре нс нсундъ днаинте де днтрчереа лоръ аъ тнс'о ми продо'о де не оиле че ле дсертъ нс сине дин Асчриа дн Търча; днсе епре а шпора ларкъриле де ванъ, ми суре а фери вер че не днделечерл къ дрегъториеа, се детерминъ, къ де фъркаре оие тнс'ъ че есе, се пдъ есорта фъръ нче о даре о оха де ланъ. Де есепларъ ендъ проприетарл де о тэрмъ де 500 ол, пдте есорта фъръ нче о ванъ 500 охале де ланъ. Асминае ми пентр де але ларкърел не келъ, че иеъ економил къ сине ка сь ле ажнугъ не 10 пдъ ла 15 zile, нс лс се ва нстеа чере нче о даре. Еар' пентр калмоа де ланъ мал маре де нзм с'а зидъ мал есчъ, прекзм ми понтръ тотъ феларъ де

Ausztriába visznek ki, a szerződés szerű 12 százalékos vám a vámjegyzék szerint beszedendő.

Miután továbbá olly tárgyakról, mellyektől ké-
vőbb kivitelű vám szedendő be, sem az Ihtisab-ille-
tétek, sem más bel illetékek nem követelhetők,
annél fogva azoktól a kivitelű vámmilletékek kívüli
bármennyű más illeték beszedése ugy a vámhiva-
tálynokoknak, mint minden egyéb hatóságoknak til-
tatik. Ha a megszámlálásnál kiderül, hogy juhok,
báránnyok vagy egyéb állatok elhullottak, azoknak
bőrei ingyen vitethetnek ki.

12. §.

Ha ezen Mokánok vagy juhászai közül vala-
melyik meghalna, a helybeli hatóság részéről sem
annak hagyatéka tekintetében beavatkozás nem fog
történni, sem a miatt semmiféle adó nem fog be-
szedetni. Sőt, hogy illy esetben az elhaltak há-
gyatéka rokonai vagy társai által el ne vesszen
vagy el ne vesztetgessék, a halálesetnek a török
hatósághoz lett előleges följelentése folytán, ezen
hatóság által az illyes hagyatékoknak az illető cs.
k. ügyelők hivatalhoz leendő teljes átjuttatása vé-
gett a szükséges segély fog nyújtatni.

Ha azonban a porta valamely alattvalója a ha-
gyatéka ellen adóssági követelést támasztana, ez a
szerződés szerű uton kielégítendő, s az illető jog
megovására kellő gond fordítandó.

13. §.

A Mokánok szolgálatában álló olly juhászok és
bojtárok, kik az ausztriai alattvalók sorába tartoz-
nak, teljességgel nem szoríthatnak arra, hogy
akarataik ellenére török alattvalóknál álljanak szol-
gálatba. Ha ezek azonban azt maguk jó szántából
kivánják, s e tekintetben egyezsége lépnek, őket
ha önként nem akarnának tovább szolgálni, kény-
szeríteni nem lehet arra, hogy a szolgálatban a ki-
kötött időn túl maradjanak, hanem el kell bocsátani.

14. §.

Ha valamely a török alattvalók sorába tartozó
Mokán, s egy vagy több ausztriai Mokán, juhász és
bojtár között per támadna, ez a cs. k. ügyelők vagy
tolmácsa jelenlétében a török bíróságok előtt inté-
zendő el.

Ellenben az ausztriai alattvalók sorába tartozó
Mokánok, juhászok és bojtárok közötti perlekedé-
sek bírósági eldöntése és elintézése, szerződésileg
csak az ausztriai ügyelők hatóságokat illeti, ehhez-

Felle, Häute, Rufe, Fett, wie überhaupt von
Handelsartikeln jeder Gattung, welche die Moka-
nen in der Türkei ankaufen und nach Oesterreich
ausführen, der tractatmäßige Zoll von 12 Per-
cent nach dem Tarife zu beheben.

Da ferner von derlei Gegenständen, wofür
später der Ausfuhrzoll behoben werden soll, we-
der die Ihtisab-Gebühr, noch sonstige innere Ge-
bühren abgenommen werden dürfen, so ist es
sowohl den Mauthbeamten als sämtlichen son-
stigen Behörden unterfagt, irgend eine andere
als die Ausfuhr-Zollgebühr von denselben zu
beheben. Wenn bei der Abzählung sich heraus-
stellt, daß Schafe, Lämmer oder sonstige Thiere
gefallen sind, so dürfen deren Häute unentgelt-
lich ausgeführt werden.

§. 12.

Sollte einer dieser Mokanen oder ihrer Hir-
ten mit Tod abgehen, so wird Seitens der Lo-
calbehörde weder hinsichtlich dessen Verlassenschaft
irgend eine Einmischung stattfinden, noch deshalb
irgend eine Abgabe behoben werden. Vielmehr
wird, damit in einem solchen Falle die Verlas-
senschaft des Verstorbenen nicht durch seine
Verwandten oder Gefährten verloren oder ver-
schleudert werde, bei vorhergegangener Anzeige
des Todesfalles an die osmanische Behörde, von
dieser der erforderliche Beistand hinsichtlich der
vollständigen Uebermachung solcher Verlassenschaf-
ten an das betreffende k. k. Consular-Amt ge-
leistet werden.

Wenn jedoch ein Unterthan der Pforte eine
Schuldbforderung an die Verlassenschaft geltend
machen sollte, so soll diese in tractatmäßiger
Weise berichtigt, und auf Wahrung des betref-
fenden Rechtes Sorgfalt verwendet werden.

§. 13.

Die in Diensten der Mokanen stehenden Hir-
ten und Knechte österreicher Unterthanschaft
werden in keiner Weise verhalten werden kön-
nen, gegen ihren Willen bei osmanischen Unter-
thanen in Dienst zu treten. Sollten sie dies
jedoch aus eigenem Antr. ebe wünschen, und in
dieser Beziehung ein Uebereinkommen treffen, so
wird man solche, falls sie nicht selbst freiwillig
weiter dienen wollten, nicht zwingen können, über
die ausbedungene Frist im Dienste zu verbleiben,
sondern zu entlassen haben.

§. 14.

Ergibt sich zwischen einem Mokane osma-
nischer Unterthanschaft, und einem oder mehre-
ren österreicher Mokane, Hirten und Knech-
ten ein Rechtsstreit, so hat derselbe in Gegen-
wart des k. k. Consuls oder seines Dolmetsches
vor den osmanischen Tribunalen ausgetragen zu
werden.

Die richterliche Entscheidung und Schlichtung
von Streitigkeiten zwischen Mokane, Hirten
oder Knechten österreicher Unterthanschaft hin-
gegen steht tractatmäßig nur den österreicher

prodante de ale Turciel, ksm cantă: nicăi, namă,
vrană, grăcime, prekam mi peste totă pentră ser
ce artăkal de negocă, ne kapl ekonomil de ol 'i
ksmăzră dn Turcia mi-i escortă la Azctria, voră
recusănde dăzră trantate vama tarifale de 12 la cetră.

Fiindcă pentră dăzrărie, pentră kapl e a ce
asa mai tăzră vama de escortă, nă e iepată a
mai asa nice dăpă nămită ixtimăv, nice aată dăpă
intărnă, de ačea atăkă ofăciăciăloră dăla vama,
kăkă mi tăzrăporă aatăpă dăpărtăpă, e onpită a mai
asa dăla ekonomil aatăpă dăkăkă vama de escortă.
Eminădă la nămăpăpă, kăkăkă vnele ol, niel, op aată
vite aă măpăkă, e iepată a escorta nielăle ačestora
čăzră nice o dăpă.

§. 12.

Antămăzăndăce ka că mără kăpăvă dăntre
ekonomil op dăn năctopil loră, aatăpărtăciăle lokal
nă voră ačea nice vne amăctăkă dn pămăcăle
loră, nice voră nătăea asa v' o dăpă pentră ačestă.
Dăn kontra, ka nă kămă dn atăpă kăcă ačepă pă-
nocăzăkă că ce dăpărtă op că ce păcăpăcăkă păpă
konăpăcăpă op căpăl aăl, dăpărtăpăle otomăne
dăzră ce voră fi dăncăpădăte dăcăpă kăcăkă de mără,
voră dă dăn părtăle totă ačăzrăpăkă ce va fi dă-
lăcă opă a ce pădă pămăcăkă dntrăkă la ofă-
ciăkă č. p. kăncălăpă la kăpă ce kăvăvăne.

Kăndă dnăce vne căpăcăkă tăpăcăkă ap ačea v' o
pătinăkă de detăpă ačăpă pămăcăkă, ačestă
detăpă ce va dăcăpă dn modăkă păcăpăcă de
trantate, ačăndăce de păpă ka că fiă căcăpăkă
vne atăpă dăntă.

§. 13.

Năctopil mi čăcăpăkă ce ce ačă dn căpăkăkă
ekonomil loră mi căntă căddigă aotăpăkă, čăzră de
voia loră nă ce voră pătă konăpăcăpă a intră dn
căpăkăkă căddigăloră otomăni. Čăp' dăkă el de
vzăa loră vōz voră intră dn atăpă căpăkă, čă-
kăndă dnvoială dn păpăndă ačestă, atăpă dnăkă
nă voră nătăea fi konăpăcăpă a mai căpă păcăte tim-
păkă ne kăpă c' aă čăotă dnvoită, čă voră fi dă-
mimil dăzră ačestă timăkă dăkă nă voră a mai pămăcă.

§. 14.

Năcăndăce v' o konăpăpăcă dntră ekonomil
de ol ce căntă căddigă tăpăcăkă mi dntră ekonomil,
năctopil op čăcăpăkă loră căddigă ačctăpăkă, kăcă
ce va dăvăde la păpăndăle otomăne de čăpă kă
konăkăkă č. p. op kă dăpăomăkăkă aăl.

Čăp' dăcăkăneă kădăkăpăcăkă mi dntrăkăpă
konăpăpăcăloră eskăte dntră ekonomil aotăpăkă
mi dntră čăcăpăkă op năctopil loră totă ačctăpăkă,
kămăpăte dăzră trantate nămal aatăpărtăciăloră konă-

képost a török közlönyök részéről, illy esetekben sommiféle háborításnak a beavatkozásnak sincs helye.

§. 15.

Miután a Mokánok és juhászai nyájait és egyéb marháikat csak a fiscus birtokában létező szabad legelőkre hajthatják, s ennél fogva oly szántóföldeket, mezőket és réteket, melyek a mezővárosok és falvak lakosainak birtokához tartoznak s csak ezek legeltetési szükségleteire elegendők, a birtokosok beleegyezése nélkül használniok nem szabad, ennél fogva azon Mokánok, s ezek juhászai és bojtárjai, kik ezen rendelettel ellonkezőleg nyájikkal magánosok legelő- és szántóföldjeire menni merészelnék és az által kárt okoznak, az reájok bizonyulván, azért kártérítéssel tartoznak s a cs. k. ügyelők közlönyök az illyes bűnös Mokánok megbüntetéséről gondoskodni kötelesek.

A l á i r v a:

Mihanovich A.,

cs. k. ügyvivő és főügyelő.

Gróf Ludolf E.

cs. k. követségi titkár.

Báró Schlehta O.

cs. k. titkár-tolmács.

Esseid Ismail Afif,

cs. Beilikdschi (birodalmi kanczellár).

Ahmed Jümni,

Mahasebedschi (a rumeliai jövedelmek számírodájának főnöke).

Esseid Emin Mehmed,

a porta fordító hivatalának fogalmazója.

Ezen, a főnebb alulirt biztosok által megelőző tanácskozások alapján megállapított legeltetési rendtartás, csak azon Mokánokra nézve érvényes, kik ausztriai alattvalói minőségüket okiratilag igazolni képesek, s vendégképen nyájait legeltetés végett egy bizonyos időre török földre hajtják.

Ha olly Mokánok, kikre ezen legeltetési rendtartás alkalmazható, ennek határozatai ellen cselekednének, ők az ausztriai ügyelők közlönyök által kiméletlenül meg fognak büntetelni, valamint a török hatóságoknak is szigorú köteletségévé fog tekinteni, hogy a megállapított határozatokat szoroson megtartsák, s azoknak megszegését meg ne engedjék. Ezen legeltetési rendtartás, melly hét évre leendő érvényes, mind a két magas kormány külügyi ministeriumai által hivatalos jegyzékekkel rövid idő alatt jóvá fog hagyatni, és a jóváhagyás megtörténte után két hónappal hatályba fog lépni.

A hét évi tartam eltelle előtt hat hónappal ezen legeltetési rendtartás mindkét rész között is-

Consular-Behörden zu, daher Seitens der osmanischen Organe in diesen Fällen keinerlei Störung und Einmischung einzutreten hat.

§. 15.

Da die Mokanen und deren Hirten nur berechtigt sind, ihre Herden und anderes Vieh auf die freien, dem Fiscus gehörigen Weidgründe zu treiben, und daher nicht befugt sind, solche Acker, Felder und Wiesen, welche den Einwohnern von Flecken und Dorfschaften gehören und nur für deren Weidebedürfnisse auszuweisen, ohne Einwilligung ihrer Besitzer zu benutzen, so haben die Mokanen, ihre Hirten und Knechte, welche sich erlauben, im Widerspruche mit dieser Verordnung, Weidgründe und Acker von Privaten mit ihren Herden zu betreten, und dadurch Schaden veranlassen, nach hergestelltem Beweise dafür Entschädigung zu leisten und die k. k. Consular-Organen für die Bestrafung solcher schuldiger Mokanen Sorge zu tragen.

Gezeichnet:

A. v. Mihanovich,

k. k. Agent und General-Consul.

E. Graf Ludolf,

k. k. Legations-Secretär.

D. Freih. v. Schlehta,

k. k. Secretär-Dolmetsch.

Esseid Ismail Afif,

großherrl. Beilikdschi (Reichs-Anwalt).

Ahmed Jümni,

Mahasebedschi (Chef des Rechnungsbureaus für die Einkünfte Rumeliens.)

Esseid Emin Mehmed,

Concipist im Bureau de traduction bei der Pforte.

Gegenwärtige, von den oben unterzeichneten Commissären auf Grundlage vorhergegangener Berathungen festgestellte Weideordnung ist nur für jene Mokanen gültig, welche sich urkundlich als österreichische Unterthanen ausweisen können und gastweise für bestimmte Frist ihre Herden auf osmanisches Gebiet zur Weide treiben.

Sollten solche Mokanen, auf welche diese Weideordnung Anwendung findet, sich beifolgender Bestimmungen derselben entgegen zu handeln, so werden dieselben von den österreichischen Consular-Organen unnachsichtlich bestraft werden, gleichwie den osmanischen Behörden strenge eingeschärft werden wird, die verschiedenen Bestimmungen genau zu beobachten und keinen Eingriff in dieselben zu gestatten. Diese Weideordnung, welche für die Dauer von sieben Jahren gültig sein soll, wird in kurzer Frist von den Ministerien der auswärtigen Angelegenheiten der beiden hohen Regierungen mittelst officieller Noten ratificirt werden, und zwei Monate nach erfolgter Ratification in Wirksamkeit treten.

Sechs Monate vor Ablauf der siebenjährigen Dauer wird diese Weideordnung zwischen

kapl asctriave; prin zmape an aucte kazce nsmal ale csddijlorp asctriavl, dperztopiele otomane na porp nstoa avoa nice zai ammetekz.

§. 15.

Fiindaz ekonomil mi pzetopil lorp az drentaz de a maza tzmole mi vitelo lorp cure pzetisne nsmal ne dokzile vele dzore ce cantz ale ficuzaz; prin zmape fiindaz de arpil, kamnil mi dzvezilo ce cantz a le dokzitorlorp mi azjazaz nsmal nentz pzetisnoa lorp, na ce notz foloci fizp de dzazipea auctora: de avoa ekonomil, pzetopil mi fiztopil lorp, kapl dzkontra aucte ordinzivni vorp vzleza a vzlaa kz tzmole lorp dokzile de pzetisne mi ororele privacijlorp ma ale kazca prin aucta etrizivno, dzuz ce ce az komprova dzvzaz vorp. Fi detopt a ppecta decdampare, oep' organelo z. p. konzlaril vorp dzprijka ka cz ce nedencozkz anil va auctia.

Съскрими:

A. de Mihanovich,

z. p. agente mi konzlaril dzenerale.

E. kom. Ludolf,

z. p. sekretaris de legac.

D. baron dz Schlehta,

z. p. dzaroman dz sekretaris.

Esseid Ismail Afif,

vezivzaz (vezivzaz) Czatanaz.

Ahmed Jümni,

vezivzaz (vezivzaz) mape az dzitelor dz Psmal.

Esseid Emin Mehmed,

vezivzaz dz konzlaril dzporp de dzdzvzpl.

Aucte pzetizmantz de pzetisno, ammetekz dzvzaz dzvzazil ne temczaz dzvzazilozp de mal dzainte, ape nstere nsmal nentz avel ekonomil de ol, kapl ce notz legitima prin dokzinte kamnil cantz csddijl asctriavl mi maza tzmole lorp la pzetisno ne teritizaz otoman dz az ozepil ne zai timoz dzvzazil.

Kandz ekonomil de ol, la kapl ce anilaz aucte pzetizmantz, vorp vzleza a zma dzkontra aucte dicsvzazil, ce vorp nedenci kz ascpime dzvzaz organelo konzlaril asctriave; aceminea mi azvra dperztopile otomane ce azne ctvaz dzvzaz de a ozvzaz kz ecantitate aucte dicsvzazil mi de a na czfepi vzvzaz lorp. Aucte pzetizmantz de pzetisno, ce c'a ammetekz ne mente anl, ce va patifika dz dzvzaz timoz dzvzaz ministerele dzvzazil ozvzaz ale ammetekz dzvzazil dzvzaz, mi va intra dz dzvzaz la doz azil dzuz zmata patifikara.

Kz moco azil dzainte de ctvzaz dzvzazil de mente anl, ce va dzvzaz dzvzazil aucte pzet-

mét tanácskozás alá vetetni, s vagy módosítani, vagy megújítani s megtartatni fog.

Ez határozatott, s hogy jelen legeltetési rendtartás határozatai senki által meg ne szegessenek, az a fényes porta külgügyi miniatere és a felséges császári ház követe által aláíratott s megpecsételtetett.

Aláírva:
Báró Bruck s. k.
Esseid Aali Mehmed Emin.

A főnebbi egyezvény ezennel közhírré tétetik.
Bécs 1855. július 1-jén.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.

114. szám.

Császári rendelet

1855. június 12-ről, melly által rendeltetik, hogy a hadsereg főparancsnokságánál jelenleg létező udvari tanácsosok „vezér-hadbiztos“ czimet viseljenek, s annak illető osztályai jövedőre udvari titkárok helyett, főhadbiztosokkal töltsenek be.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 113. sz. kiadott és szétküldetett július 6-kán 1855.

A hadsereg főparancsnokságánál létező udvari tanácsosok és udvari titkároknak a hadbiztosság létezésébe leendő fölvetését jóváhagyom.

Ehhez képest a hadsereg főparancsnokságánál jelenleg létező udvari tanácsosok: „vezér-hadbiztos“ czimet viseljenek, s annak illető osztályai jövedőre udvari titkárok helyett főhadbiztosokkal töltsenek be.

Bécs 1855. június 12-kén.

FERENCZ JOZSEF s. k.

115. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1855 június 25-ről,

kiható minden koronaországokra, mellyekben az 1853. július 29-kén kelt büntető perrendtartás (bir. törv. lap 151 sz.) hatályban áll,

melly által meghatározatják, hogy a bírósá-

ben beiden Theilen abermals berathen und entweder modificirt, oder erneuert und beibehalten werden.

So beschloffen, und damit Niemand den Bestimmungen dieser Weibeordnung zuwider handle, ist solche vom Minister des Aeußern der hohen Pforte und vom Internuntius des Erlauchten Kaiserhofes unterzeichnet und besiegelt worden.

Gezeichnet:
Freiherr von Bruck m. p.
Esseid Aali Mehmed Emin.

Vorstehendes Uebereinkommen wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.
Wien den 1. Juli 1855.

Gr. Buol-Schauenstein m. p.

No. 114.

Kaiserliche Verordnung

vom 12. Juni 1855, womit angeordnet wird, daß die gegenwärtigen Hofräthe des Armees-Obercommando den Titel: „General-Kriegscommissär“ zu führen und die betreffenden Abtheilungen desselben künftig, statt mit Hofsecretären, mit Ober-Kriegscommissären theilhaft zu werden haben.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 113, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

Ich genehmige die Aufnahme der Hofräthe und Hofsecretäre des Armees-Obercommando in den Stand des Kriegscommissariates.

Hiernach haben die gegenwärtigen Hofräthe des Armees-Obercommando den Titel: „General-Kriegscommissär“ zu führen, und die betreffenden Abtheilungen desselben künftig, statt mit Hofsecretären, mit Oberkriegscommissären theilhaft zu werden.

Wien am 12. Juni 1855.

Franz Joseph m. p.

No. 115.

Verordnung

des Justizministeriums vom 25. Juni 1855,

giltig für alle Kronländer, in welchen die Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853, No. 151 des Reichsgesetzblattes, in Wertsamkeit ist,

wodurch bestimmt wird, wie sich die

szeminték dekrétum amandoz nércsile, mi csej se na modifika, csej se va penoi mi csejinea.

Actuale c'a devicé, mi pentruca nimine cu ne esteze a zuma d'ncontra dicuzceviznicoré asi, aचेरि परसामान्तं दे प्रसवने c'a संबोरिचं मि c'a सिपिलतं दे मिनित्प्रसं दे ecterne अलं आमले पोरु मि दे interprucisलं इलसोपे करुि imperiale.

Съскрипи:
Баронъ дѣ Брукъ м. п.
Ессеидъ Аали Мехмедъ Еминъ.

Трантатадъ де cecé ce d'z né aчeчeчe д'н кeч-пocчипица пeвликъ.
Вiena; 1. Июль 1855.

Комитоло Буол-Шauenstein м. п.

№. 114.

Ordinъчinea

д'мперътоачекъ дин 12. Июнь 1855, при капе се дичене ка чeи дe акъм кончилиари алаичи ал команди cъpeme де oчe cъ поpлетитлалъ де „коммисари пинерали де oчe“, ми ка релативеле десъpуитъpе але eи, д'н локъ де секретари алаичи, cъ айвъ деаичи д'наинте коммисари cънеpиopi де oчe.

Д'н влетиналъ империале мънснкталъ XXVII, №. 113, ectpadatъ ми тpъmicъ д'н 6. Июль 1855.

Еъ апроваъ cъчечереа кончилиариopé ми секретариopé алаичи ал cъpemeи команди де oчe д'н ctatzалъ коммисариатзалъ де oчe.

При зpмаpe чeи де акъм кончилиари алаичи ал cъpemeи команди де oчe, вopé пeрta титлалъ де: „коммисари пинерали де oчe“, ми релативеле eи десъpуитъpе, д'н локъ де секретари алаичи, вopé авеа коммисари cънеpиopi де oчe.

Вiena, 12. Июнь 1855.

ФРАНЧИСКЪ ИОСЕФЪ м. п.

№. 115.

Ordinъчinea

министеpиалъ де жъctигъ дин 25. Июнь 1855,

pentru toate pеpеze д'н kapl се афлъ д'н аnivitаte персаманталъ pоvеccалъ пeпале дин 29. Июль 1853, вл. имъ, №. 151;

при капе се аpпатъ кeчм cъ ce поpте жъде-

gok a lombard-velencei királyságbeli erdei kihágásoknál, s a különös rendeletek által a büntető bíróságok eljárásához utasított minden egyéb kihágásoknál, a büntetés rendkívüli enyhítése tekintetében mihez kötelesek magukat tartani.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 114 sz. kiadott és szétküldetett július 6-kán 1855.

Kétség támadván az iránt, vajjon a lombard-velencei királyságbeli bírói hatóságokat, az 1811. május 27-ken kelt erdőtvény áthágásaira nézve, az 1852. évi büntető törvény 266 §-ban említett enyhítési jog illeti-e, az igazságügyi ministerium által kijelentetik, hogy a bíróságok az 1853. július 29-kén kelt új büntető perrendtartás 1 és 2 §§ hoz s az a mellett létező kihirdetési nyilatparancs I. és II. cikkéhez képest, nem csak a lombard-velencei királyságbeli erdei kihágásoknál, hanem a különös rendeletek által a büntető bíróságok eljárásához utasított minden egyéb kihágásoknál is, a büntetés rendkívüli enyhítése tekintetében nem az illyes kihágásokra nézve előbb létezett rendeletekhez, hanem az 1852. évi büntető törvény 266 §-nak s az említett büntető perrendtartás 286, 294, 305, 306 és 311 §§-nak szabályaihoz kötelesek magukat tartani.

Bárá Krauss s. k.

116. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 26-ról, a mies-i bányakapitányságnak Pilsenbe leendő áttétele, Niesben egy bányabiztosság fölállítására, ezek hivatalos járásainak elköritése s hatályosságuk kezdete időpontjának megállapítása iránt.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 115. sz. kiadott és szétküldetett július 6-kán 1855.

117. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1855. június 27-ről,
kható Magyar-, Horvát-, Tórországra, a Szerbvaszdaságra s tomosi bánaságra s Erdélyre,
az 1853 február 16-kán kelt polgári tör-

Gerichte bei den Forstübertretungen im lombardisch-venetianischen Königreiche und allen übrigen, durch besondere Verordnungen dem Verfahren der Strafgerichte zugewiesenen, Uebertretungen rüchichtlich der außerordentlichen Milde rung der Strafe zu benehmen haben.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 114 ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

Aus Anlaß des entstandenen Zweifels, ob den Gerichtsbehörden im lombardisch-venetianischen Königreiche bei Uebertretungen des Forstgesetzes vom 27. Mai 1811 das, im §. 266 des Strafgesetzes vom Jahre 1852 erwähnte Milde rungsberechtigt zukomme, wird von dem Justizministerium erklärt, daß sich die Gerichte den §§. 1 und 2 der neuen Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853 und den Art. I und II des Kundmachungspatentes zu derselben gemäß, nicht nur bei den Forstübertretungen im lombardisch-venetianischen Königreiche, sondern auch bei allen übrigen durch besondere Verordnungen dem Verfahren der Strafgerichte zugewiesenen Uebertretungen rüchichtlich der außerordentlichen Milde rung der Strafe nicht mehr nach den, früher für solche Uebertretungen bestandenen Anordnungen, sondern nach den Vorschriften des §. 266 des Strafgesetzes vom Jahre 1852 und der §§. 286, 294, 305, 306 und 311 der genannten Strafproceß-Ordnung zu benehmen haben.

Freiherr von Krauß m. p.

Nr. 116.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 26. Juni 1855, betreffend die Ueberstellung der Berghauptmannschaft von Mies nach Pilsen, die Errichtung eines Bergcommissariates in Mies, die Abgränzung der Amtsbezirke derselben und Feststellung des Zeitpunctes ihrer beginnenden Wirksamkeit.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 115, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

No. 117.

Verordnung

des Justizministeriums vom 27. Juni 1855,

wirksam für Ungarn, Croatien, Slavonien, die serbische Wojwodschafft, das Temeser Banat und für Siebenbürgen,
zur Erläuterung des, in den §§. 14,

кѣторіею на провинца шлѣдѣетъ стрѣордінарї а поденсеї нентрѣ аватерїе дин леїе солване на ломбардо-Венеція шї нентрѣ тоїе челелаате аватерї дате спеціалмїте съв про-чесѣра ждегелорѣ пенаалї.

Ан влетїнзлѣ имперїале тѣнзїкїзлѣ XXVII, Nr. 114, естрпатѣ шї тѣмїсѣ на 6. Іулїс 1855.

Нѣскандѣсе ждѣоїеалѣ, дѣкѣ ла аватерїе на контра леїе солване дин 27. Маїс 1811, ждекѣ-торїеорѣ дин ремнзлѣ ломбардо венеціанѣ комїете дрентзлѣ де змїсѣре коммеморатѣ на §. 266 аз леїе пенаал дин ан. 1852, мїнїстерїзлѣ жстїціеї декларѣ къ ждекѣторїею, на конформїтате къ §§. 1 шї 2 ал повзлї рїтзлїтжїтѣ де проч пен. дин 29. Іулїс 1853 шї къ арт. I шї II дин патента де промїагароа азї, на провинца мїкшорѣреї стрѣордінарї а поденсеї, вїлїтїал ла аватерїе солване на ремнзлѣ ломбардо венеціанѣ, чї шї ла їбе челелаате аватерї, че прїн ордінарїчїнї спеціалї сїнтї сїнїссе ла прочесѣра ждегелорѣ пенаал, нѣ се ворѣ маї цїнеа де ордінарїчїнїе че кѣстасерѣ нентрѣ атрї аватерї, чї де прескрїптею §. 266 аз леїе пенаал дин ан. 1852 шї де але §§. 286, 294, 305, 306 шї 311 ал нѣмїтзлї рѣтзлїт. де проч пенаале.

Баронзлѣ де Краусс м. п.

Nr. 116.

Ordinãrїe

mїнїстерїзлї де фїнанце дин 26. Іулїс 1855, десѣре стрїмїтареа кїпїтїнатзлї мїнераре дѣла Mies на Pilsen, десѣре їнстїтїреа злїї коммїсарїатѣ мїнераре на Mies, десѣре депотнзїреа черкїзлї лорѣ офїціале шї епока кїндѣ се дїчѣапѣ анївїтатеа лорѣ.

Ан влетїнзлѣ имперїале тѣнзїкїзлѣ XXVII, Nr. 115, естрпатѣ шї тѣмїсѣ на 6. Іулїс 1855.

Nr. 117.

Ordinãrїe

mїнїстерїзлї де жстїції дин 27. Іулїс 1855,

нентрѣ Бїрарїа, Кроація шї Сїевонїа, Воїводатзлѣ сѣрїнѣ къ Бїнатзлѣ умїмїанѣ шї Ардеалѣ,
сїре а еспїка еспресїнеа: „вїлїрї повлї-40“

vényhatósági szabály (birod. törv. lap 30. sz.) 14, 48, 71, 76 és 82 §§-ban, s az 1853. július 3-kán kelt polgári törvényhatósági szabály (birod. törv. lap 129. sz.) 14, 48, 67, 72 és 78 §§-ban előforduló ezen kifejezésnek: „nemesi javak, mellyeknek birtokával 1848 évig a törvényhatóság gyakorlása volt egybekapcsolva“ értelmezése végett.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 116. sz. kiadott és szétküldetett július 6-kán 1855.

Kétségek támadván az iránt, hogy az 1853 február 16-kán kelt polgári törvényhatósági szabály (birod. törv. lap 30. sz.) 14, 48, 71, 76 és 82 §§-ban, s az 1853 július 3-kán kelt polgári törvényhatósági szabály (bir. törv. lap 129. sz.) 14, 48, 67, 72 és 78 §§-ban előforduló ezen kifejezés: „nemesi javak, mellyeknek birtokával 1848 évig a törvényhatóság gyakorlása volt egybekapcsolva“, mikép értendő, az igazságügyi ministerium ezen kétségek megszüntetése végett kijelentendőnek találja, hogy erre nézve következő közelebbi határozatok szolgálnak a normáértékül:

1. §.

Az említett kifejezés alatt, további intézkedősig, mindegyik következő nemű ingatlan javak értendők:

1. Minden nemesi jószág, mellynek birtokosa által 1848. évig a polgári törvényhatóság ura szék tartása által gyakoroltatott;
2. minden nemesi jószág, mellynek birtokosai a polgári törvényhatóságot 1848 évig nem gyakorolták ugyan, de azt előbb tették, s azzal csak annak következtében hagyták föl, mivel a polgári törvényhatóság gyakorlása helyettük a szolgabíró vagy a helység-tanács által történt;
3. minden nemesi jószág, mellyre nézve a polgári törvényhatóság gyakorlása, csak az alattvalók részéről 1848 év előtt történt megváltás által szűnt meg, s mellynek törvényhatósága ez okból később valamely község-tanács által gyakoroltatott; végre
4. minden nemesi puszta.

2. §.

A kérdésben forgó megjelölés az 1. §-ban elősoroltakon kívüli más javakra nem alkalmazandó. Ide különösen nem számítandók:

- a) azon majorsági birtokok, mellyek csak erdőből állottak, megszállás és uriszékek nélkül, s a főnebb elősorolt neműek közé tartozó nemesi jószág alkatrészét nem képezték;
- b) a városokban létező nemesi udvartelkek;
- c) olly nemesi közbirtokosságoknál, mellyek egy osztatlan egészet képeznek, azon közbirtokosságok, kik be nem bizonyíthatják, hogy ők az

48, 71, 76 und 82 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichsgesetzblattes, und den §§. 14, 48, 67, 72 und 78 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichsgesetzblattes, vorkommenden Ausdrucks: „adelige Güter, mit deren Besitz die Ausübung der Jurisdiction bis zum Jahre 1848 verbunden war“.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 116, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

Zur Beseitigung der entstandenen Zweifel, wie der, in den §§. 14, 48, 71, 76 und 82 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 16. Februar 1853, No. 30 des Reichsgesetzblattes, und in den §§. 14, 48, 67, 72 und 78 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 3. Juli 1853, No. 129 des Reichsgesetzblattes, vorkommende Ausdrücke: „adelige Güter, mit deren Besitz die Ausübung der Gerichtsbarkeit bis zum Jahre 1848 verbunden war“, zu verstehen sei, hat das Justizministerium zu erklären befunden, daß hierüber folgende nähere Bestimmungen zur Richtschnur zu dienen haben:

§. 1.

Unter der angeführten Bezeichnung sind, bis auf weitere Verfügung, alle unbeweglichen Güter folgender Gattung zu begreifen:

1. Jedes adelige Gut, von dessen Besitzer bis zum Jahre 1848 die Civil-Jurisdiction durch Abhaltung eines Herrenstuhles ausgeübt wurde;
2. jedes adelige Gut, dessen Besitzer die Civil-Jurisdiction zwar nicht bis zum Jahre 1848 ausübten, dieses jedoch früher thaten, und nur in der Folge geschehen ließen, daß die Ausübung an ihrer Statt durch den Stuhlrichter oder Orts-Magistrat erfolgte;
3. jedes adelige Gut, rücksichtlich dessen die Ausübung der Civil-Jurisdiction nur durch eine, von Seite der Unterthanen vor dem Jahre 1848 erfolgte Loskaufung aufgehört hat, und dessen Jurisdiction aus diesem Grunde später durch einen Orts-Magistrat ausgeübt wurde; endlich
4. jede adelige Puszta.

§. 2.

Auf andere als die, im §. 1 angeführten Güter ist die, in Frage stehende Bezeichnung nicht anzuwenden. Insbesondere sind dahin nicht zu zählen:

- a) die Allodial-Besitzungen, welche nur aus einem Walde ohne Ausföhlung und ohne einen Herrenstuhl bestanden, und keinen Bestandtheil eines, unter die obige Gattung gehörigen adeligen Gutes bildeten;
- b) die in den Städten befindlichen adeligen Curien;
- c) bei adeligen Compoffessoraten, welche ein ungetheiltes Ganzes ausmachen, unterliegen diejenigen Theilnehmer, welche nicht be-

tapí, ká a káporá possessióne pánz lá anzá 1848 a föcté ámpresnatá esepúdzá potectatei zádeciari“, káre níné án §§. 14, 48, 71, 76 mi 82 ái norme de potectatea zádeciare cívile din 16. Fábrá 1853 — bál. imp. Nr. 30 — mi án §§. 14, 48, 67, 72 mi 78 ái avéleiamí norme din 3. Izáis 1853 — bál. imp. Nr. 129.

Án vzeléinszá impériale mánzákiszá XXVII, Nr. 116, ectpadatá mi trpmicá án 6. Izáis 1855.

Cupé a pecfira ándoióela nácsatá acúra ándélezszáí esepúdzáí: „vznáí nováitapí, ká a káporá possessióne pánz lá 1848 a föcté ámpresnatá esepúdzáí potectatei zádektorecáí“, káre okkáre án §§. 14, 48, 71, 76 mi 82 ái normei de potectatea zádeciare cívile din 16. Fábrá 1853 — bál. imp. Nr. 30 — mi án §§. 14, 48, 67, 72 mi 78 ái avéleiamí norme din 3. Izáis 1853 — bál. imp. Nr. 129 —, minísteriszáí záctúciéí áfáz ká káre a déniára, ká án púvíná avéacta vorá serpi de pázáz vpmáórele dícsúceváíí máí deánpóe:

§. 1.

Pánz lá azáz dícsúceváíne ce norá kánpúnde szá cívile esepúdzáíne tóte vúnáíre nemávkáóre de cpeúia vpmáóre:

1. Fázkáre vúná nováitape, ái kápi possessóri pánz lá 1848 áí deppúncá potectatea zádeciare cívile prin díneroa de szávú c. cedíú domínale;
2. Fázkáre vúná nováitape, ái kápi possessóri, de mi n'áz deppúncá potectatea zádeciare cívile pánz lá 1848, áí deppúncá ánce máí ánainte, mi námeí máí án vpmá áí cáfepúíú a ce deppúnde án lokáz lorá prin zádele szávúale op máúctárázá lokále;
3. Fázkáre vúná nováitape, án púvíná kápsia esepúdzáí potectatei zádeci. cív. a áncetáí námaí án vpmá pecávkáórpéí efentáte dektárp szávú námaí ánainte de 1848 mi díu kázca avéacta ca deppúncá avéa potectate máí trázis púntp'vúná máúctáráí lokále; án vpmá
4. Fázkáre náctá nováitape.

§. 2.

Lá azáte vúnáí, áfárá de celo námite án §. 1, ná ce vá ánpáka esepúdzáíne de káre e vorá. Ányme ná ce vorá ándélece száí dáncá:

1. Posséctáíne allodíal, vé káctáí námaí díu nádspe fárp ámpézmántá okonomíáí mi fárp szávú domínale, mi ná fárp nárdí azé v'vúná vúná nováitape vé szá ce dínz de cpeúia de száí;
2. kápiéle nováitapí vé ce áfáz án vétúí c. oníde;
3. lá kómpósséopátele nováitapí vé fávú vúná ántpéúí nedecúpúíú, ávél náptámí, kápi ná nóú kómpóváz, ká áí kónpáspáí lá díneroa szávúzáí

uriszók tartásában személyesen vagy a költségekre járulás által részt vettek, személyi ügyekben a járási bíróság (járási hivatal, szolgabírói hivatal, szolgabíróság) törvényhatósága alá tartoznak. Az illyes közbirtokosoknak természetileg kihatott földbirtoka fölött a dologi törvényhatóság is a járási bíróságot illeti.

d) Erdélyben azon nemesi javak, mellyek az ottani törvények szerint tulajdonképeni székely örökségek (siculae haereditates) minőségével bírtak, s mellyeknél jobbágyok általi megszállás és uriszék nem létezett.

3. §.

Jelen rendelkezés csak addig érvényes, míg a szabályok az iránt, hogy a nyilvánkönyvek melly ingatlan javakról vezetendők az első bíróságu törvényszékek, s mellyekről a járási hivatalok (szolgabírói hivatalok) és a járásbíróságok (szolgabíróságok) által, ki nem adatnak s a könyvekbei bejegyzés meg nem történik.

Azon javakra, mellyek ezen szabályok folytán a törvényszékeknek nyilvánkönyvekbe iktattatnak be, s azoknak birtokosaira, a nélkül, hogy az előbb ezen javakkal egybekapcsolt törvényhatóság bebizonyítása szükségeltetnék, az 1853. február 16-kán kelt törvényhatósági szabály 48, 71, 76 és 82 §-nak s az 1853. július 3-kán kelt törvényhatósági szabály 48, 67, 72 és 78 §-nak határozatai főlétlenül, mindétt törvényhatósági szabály 14 §. c) bet. határozata pedig annyiban alkalmazandó, a melyben az illyes javaknak a törvényszékek nyilvánkönyveibe való fölvétele, azoknak nem csupán azon helyen belüli fekvésénél fogva történik, mellyen a törvényszékek léteznek. Ellenben azon javakra s azok birtokosaira, mellyek a kibocsátandó telekkönyvi szabályok szerint a járási hivataloknál (szolgabírói hivataloknál) és járási bíróságoknál (szolgabíróságoknál) vezetendő könyvekbe jegyeztetnek be, a törvényhatósági szabályok kérdéses határozatai nem alkalmazhatók.

Báró Krauss s. k.

118. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1855. június 29-ről, melly által az ujon szervezett lembergi és krakói országos főtörvényszékek s az ezek mellett föllállított álladalmi főügyészségek, továbbá az ezen országos főtörvényszékek körületében behozandó első bíróságu törvényszékek, a brody-i járási bíróság s

weisen können, daß sie zur Abhaltung des bestandenem Herrenstuhles persönlich, oder durch Beiträge zu den Kosten mitgewirkt haben, in Personalangelegenheiten der Gerichtsbarkeit des Bezirksgerichtes (Bezirksamtes, Stuhlrichteramtes, Stuhlgerichtes). Ueber den physisch ausgeschiedenen Grundbesitz solcher Theilnehmer an einem Compofforato kommt dem Bezirksgerichte auch die Realgerichtsbarkeit zu.

b) in Siebenbürgen diejenigen adeligen Güter, welche nach den dortigen Gesetzen die Eigenschaft eigentlicher Szekler-Erbchaften (siculae haereditales) an sich trugen, und wobei sich keine Ansiedlung von Unterthanen und kein Herrenstuhl befand.

§. 3.

Die gegenwärtige Anordnung hat nur für so lange zu gelten, bis die Vorschriften, über welche unbewegliche Güter die öffentlichen Bücher durch die Gerichtshöfe erster Instanz und über welche dieselben durch die Bezirksämter (Stuhlrichterämter) und Bezirksgerichte (Stuhlgerichte) zu führen seien, erfließen und die Eintragung in die Bücher erfolgt.

Auf diejenigen Güter, welche in Folge dieser Vorschriften in die öffentlichen Bücher bei den Gerichtshöfen eingetragen werden und auf deren Besitzer werden, ohne daß es erst eines Beweises über die früher mit diesen Gütern verbundene Jurisdiction bedarf, die Bestimmungen der §§. 48, 71, 76 und 82 der Jurisdictionsnorm vom 16. Februar 1853 und der §§. 48, 67, 72 und 78 der Jurisdictionsnorm vom 3. Juli 1853 unbedingt, die Bestimmung des §. 14, lit. c) beider Jurisdictionsnormen aber in so ferne Anwendung finden, als die Aufnahme solcher Güter in die öffentlichen Bücher der Gerichtshöfe nicht bloß in Folge ihrer Lage innerhalb des Ortes, wo die letzteren sich befinden, geschieht. Auf diejenigen Güter und deren Besitzer dagegen, welche nach den, zu erlassenden Grundbuchvorschriften in die Bücher bei den Bezirksämtern (Stuhlrichterämtern) und Bezirksgerichten (Stuhlgerichten) eingetragen werden, sind die in Frage stehenden Bestimmungen der Jurisdictionsnormen nicht anwendbar.

Freiherr von Krauß m. p.

No. 118.

Verordnung

des Justizministeriums vom 29. Juni 1855, womit der Zeitpunkt des Beginnes der Wirksamkeit der neu organisirten Oberlandesgerichte in Lemberg und Krakau, sammt den, bei denselben bestellten Ober-Staatsanwaltschaften, dann der, in dem Spreuz-

dominaze an persóna op prin kontriwírpi la speso, samtã sunpãmã an trevãre personalã forzãre pretspeã. Песте ачеа поссесорã де пãmãntã а пртамãлорã комноссесуратãлã, каре е сепаратã материалã, компете претспей ждехãторесчã ми потестатеа ждехãяро ролае;

4. an Ardealã ачело вãнãрã повãлесчã, карã дãнã лециãе деаколо авеã патрã де ереситãрã проприã сехãесчã (siculae haereditates) ми по карã нã с'ãã ашмезатã колони, нãче а фочã сãзнã с. cedãz dominaãe.

§. 3.

Ачеасã ordãmããне на авеа патере пãmãлã пãmã жãндã се ворã пãmããа прескриптеле, карã ворã determina деспре карã вãнãрã немãшк'óre сã се цãнã тãвеле пãmããе prin трãвãнãло ми деспре карã prin претспре аммоетекате ми prin претспреãе ждехãторесчã, ми пãmã жãндã се ва фаче ачеасã дãтãвãлãре.

Ла ачело вãнã, карã ан врма ачесторã прескрипте се тревã ан тãвеле пãmããе ла трãвãнãло, прехãм ми ла поссесорãлã лорã, се ворã апиããа дїснãсечãнїãе §§. 48, 71, 76 ми 82 ал нормей де потестатеа ждехãяре дїн 16. Феврã 1853 ми ало §§. 48, 67, 72 ми 73 дїн ачеамã нормã дїла 3. Ізãїс 1853 фãрã нїче о кондїцїоне, — сар' дїснãсечãнеа дїн §. 11, лїт. с) аã амãндãорã ачесторã норме се ва апиããа пãmãлã дãнãрã аããã, дãнããã дãскрїереа аãрорã вãнãрã ан тãвеле пãmããе на се фаче пãmãлã дãнã пãсечãнеа лорã ан кãнãрїнсãã локãлãлã ан каре се афãлã. Ачеасã апиããаре се фаче фãрã а фї де лїнã а компрова мал дãнãтеїс есерчїдãã потестатеї ждехãярãлã дãнãпреснатã из ачесте вãнãрã. Сар' ла ачело вãнãрã ми ла ал лорã поссесорã, карã дãнã прескриптеле де кãрчїãе фãнãдãрãлã че се ворã пãmããа, се ворã дãтãвãлã ла претспреãе шестекате ми ла чело вãре ждехãярãлã, нã се ворã апиããа дїснãсечãнїãе чїтãлорãлã норме де есерчїдãã потестатеї ждехãторесчã.

Baron de Krauss m. p.

Nr. 118.

Ordinãããnea

miniclerãããлã жãвчїїей дїн 29. Ізãїс 1855, prin каре се determinã сполã интãрпей ан лãкроре а кãрчїлорã апиãããлїãе organize дїн поã ан Леополã ми Краковїа, дãнãпреснã кã марїãо прехãрãтãре де стãтã inclããїїе pentрã оãе, анол а трãвãнãлорã че сãзнã а се дãнãрõдãчо ан чоркãндãреле ачесторã вãрчї

az illető álladalmi ügyészégi hatóságok, nemkülönben az új bírósági szervezettel kapcsolatban álló törvények hatályossága kezdetének időpontja határozatuk meg.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 117. sz. kiadott és szétküldött július 6-kán 1855.

119. szám.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministereknek 1855. július 4-ről, a járási hivataloknak a Galicziai s Lodomeriai királyságban, a Krakói nagyhercegségben s a Bukovinai hercegségbeni behozatala iránt.

A birodalmi törvénylap XXVII. dar. 118. sz. kiadott és szétküldött július 6-kán 1855.

120. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855. június 30-ról, az illeték kiszabása iránt olly haláleseterei vagyónátruházásoknál, melyeknek korörökség a tárgya.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 119. sz. kiadott és szétküldött július 14-kén 1855.

Öcs. k. apostoli Felsége 1855. május 31-kén kelt legfelsőbb határozványával következőkkel rendelni:

Olly haláleseterei vagyónátruházásoknál, melyek a korörökségbeni utódlás által ezentul előfordulnak, az illeték a szerzőnek a korörökség utolsó birtokosához viszonya szerint, 1, 4 vagy 8 százalékkal szabandó ugyan ki, annak beszédése azonban tíz évre osztandó föl, s az azért ezen évek mindegyikére eső összeg előre fizetendő le. Ha a birtok tartama, mind a tíz évi összegek lejártá előtt megszűnik, a még le nem járt részösszegek leszámítandók.

Es olly hozzáadással tétetik közhírré, hogy ez által az ingatlan javak birtokátóli illeték tekintetében fönálló intézkedések nem érintetnek.

Báró Bruck s. k.

gel dieser Oberlandesgerichte einzuführenden Gerichtshöfe erster Instanz, des Bezirksgerichtes in Brody und der betreffenden Staatsanwaltschaftsbehörden, sowie der, mit der neuen Gerichtsorganisation in Verbindung stehenden Geseze bestimmt wird.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 117, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

No. 119.

Verordnung

der Minister des Innern und der Justiz vom 4. Juli 1855, über die Einführung der Bezirksämter in dem Königreiche Galizien und Lodomerien, dem Großherzogthume Krakau und dem Herzogthume Bukowina.

Im Reichsgesetzblatte XXVII. Stück No. 118, ausgegeben und versendet am 6. Juli 1855.

No. 120.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 30. Juni 1855, über die Bemessung der Gebühren bei Vermögensübertragungen von Todeswegen, deren Gegenstand ein Seniorat ist.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 119, ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 31. Mai 1855 Nachstehendes anzuordnen geruhet:

Bei Vermögensübertragungen von Todeswegen, welche durch die Nachfolge im Seniorate von nun an vorkommen, ist die Gebühr zwar nach dem persönlichen Verhältnisse des Erwerbers zu dem letzten Besitzer des Seniorates mit 1, 4 oder 8 Percent zu bemessen, jedoch deren Einhebung in zehn Jahre einzutheilen und der für jedes dieser Jahre entfallende Betrag für dasselbe vorhinein zu entrichten. Hört die Besitzdauer auf, ehe sämtliche zehn Jahresbeträge fällig geworden sind, so sollen diejenigen Theilbeträge, deren Fälligkeit noch nicht eingetreten ist, abgeschrieben werden.

Dies wird mit dem Beifügen kundgemacht, daß die bestehenden Anordnungen hinsichtlich der Gebühr vom Besitze unbeweglicher Güter hierdurch nicht berührt werden.

Freiherr von Bruck m. p.

аппелативе, а претзрелі ждектаторесчл дн Brody mi а релативелорѣ прокзратзре де статѣ, прекзм ми а лецілорѣ че сжнтѣ коллегате кз поза організічнне ждедіаре.

Ан вѣлетінзлѣ імперіалѣ мѣнзнкнлѣ XXVII, Nr. 117, естрпадатѣ ми трѣмічѣ дн 6. Ізліз 1855.

Nr. 119.

Ordinъчнnea

міністеріелорѣ де інтерне ми жєстіціз дн 4. Ізліз 1855, деспрѣ днпродзчерѣа претзрелорѣ дн рѣшнлѣ Галізіа ми Лодомеріа, дн ма-реле дакатѣ Краковіа ми дн дєкатлѣ Бєковіна.

Ан вѣлетінзлѣ імперіалѣ мѣнзнкнлѣ XXVII, Nr. 118, естрпадатѣ ми трѣмічѣ дн 6. Ізліз 1855.

Nr. 120.

Декретлѣ

міністеріалѣ де фінанце дн 30. Ізліз 1855, деспрѣ дєтермінареа танселорѣ ла трансферіріле де аверѣ дн касѣ де мортѣ, че аз де овіентѣ знѣ сєніоратѣ.

Ан вѣлетінзлѣ імперіалѣ мѣнзнкнлѣ XXVIII, Nr. 119, естрпадатѣ ми трѣмічѣ дн 14. Ізліз 1855.

Мѣрїа Са. ч. р. апостолікѣ, кз рескріптлѣ дн-перзтечкѣ дн 31. Маїз 1855 а вїневоїтѣ а ордіна:

Ла трансферіріле де аверѣ дн касѣ де мортѣ, че се ворѣ днтжмїла дн вїторѣ прїн сєкчєсінеа дн сєніоратѣ, танса се ва дєтермінa totѣ дєнз рє-ферїнда персонале а сєкчєсорлѣ кѣтрѣ чєлѣ дн зрїтѣ носсєсорѣ азѣ сєніоратлѣ, кз 1, 4 ор 8 ла сєтѣ, лзареа еї днсе се ва днтзрїї не 10 анї ми сєтa че вїнє не фїзкарє азѣ се ва рєсчєндє дн-аїнтє. Днчєтандѣ носсєсінеа дн аїнтє де а сєсі термінлѣ рєсчєндєрєї тзспорѣ патєлорѣ анзарт, патєлє, азѣ кѣпорѣ термінѣ де рєсчєндєрє днкѣ n'a сєсітѣ, се ворѣ сєрѣде.

Атєдєтa се фачє кнппоскїтѣ кз ачєлѣ адаосѣ, кз прїн атєдєтa нз сє модїфікѣ дїсчєсєчїзнїлє че сєсітѣ деспрѣ танса пєнтрє носсєсінеа де мєнзрї нємїшкїтєрє.

Баронлѣ де Брѣк м. п.

121. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1855 július 1-ről,

kiható minden koronaországokra,
az élők közötti vagy haláleseterei ajándé-
kozások által, vagy végrendelezések foly-
tán adományozott járadékoktól jövedelmi adó-
kötelezettség iránt.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 120. sz. kiada-
tott és szétküldetett július 14-kén 1855.

Olly járadékok, mellyek élők közötti vagy há-
láleseterei ajándékozások alapján vagy végrende-
lezések folytán huzatnak, a harmadik osztálybeli
jövedelmi adó alá tartoznak.

Ha ezen járadékok ingatlan javakon vannak biz-
tosítva, azon koronaországokban, mellyekben a jö-
vedelmi adót képviselő, ingatlan jóságadóhoz har-
madpótlék létezik, a jelzálogos hitelesőnek engedett
öt százalékos járadéklevomás alá esnek.

Baró Brück s. k.

122. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855 július 3-ról,

kiható minden koronaországokra,
az álladalmi szolgák járandóságainak utal-
ványozása és megszüntetése iránt 1853. ju-
lius 14-ről; kibocsátott szabálynak a külön-
böző pénzalapokból fizetett alkalmazottakrai
alkalmazhatósága tárgyában.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 121. sz. kiada-
tott és szétküldetett július 14-kén 1855.

Az 1855 június 7-kén kelt legfelsőbb határoz-
vány folytán, az 1853 június 26-kán kelt legfel-
sőbb határozvánnyal (bir. törv. lap XLIV. dar. 139.
sz.) megállapított intézkedések mindazon alkalma-
zottakra nézve érvényesek, kik járandóságukat oly
pénzalapokból huzzák, mellyek közvetlenül a kor-
mányhatóságok által igazgattatnak, s mellyekből
ennél fogva a kérdéses alkalmazottak járandóságai is
utalványoztatnak; mellynél különbséget nem tesz,
valjon az illető pénzalapok egészen, részleg vagy
teljességgel nem javadalmazták-e az álladalmi jö-
vedelmekből.

Ez által az 1854. június 17-kén kelt pénzügyi-

No. 121.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 1. Juli
1855,

giltig für alle Kronländer,

über die Einkommensteuerverpflichtung von
Renten, die durch Schenkungen unter
Lebenden oder auf den Todesfall oder
in Folge letztwilliger Anordnungen
verliehen werden.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 120,
ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

Renten, welche auf Grund von Schenkungen
unter Lebenden oder auf den Todesfall oder in
Folge letztwilliger Anordnungen bezogen werden,
unterliegen der Einkommensteuer in der dritten
Classe.

Sind diese Renten auf Realitäten sicherge-
stellt, so werden sie in jenen Kronländern, wo
der die Einkommensteuer vertretende Drittelzu-
schlag zur Realsteuer besteht, durch den, dem
Hypothekenschuldner eingeräumten fünfprocentigen
Rentenabzug getroffen.

Freiherr von Bruck m. b.

No. 122.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 3. Juli
1855,

wieksam für alle Kronländer,

betreffend die Anwendbarkeit der, über
die Anweisung und Einstellung der
Bezüge der Staatsdiener, unterm 14.
Juli 1853 erlassenen Vorschrift auf
die, aus verschiedenen Fonden bezahl-
ten Angestellten.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 121,
ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

In Folge Allerhöchster Entschliessung vom
7. Juni 1855 haben die, mit Allerhöchster Ent-
schliessung vom 26. Juni 1853 (Reichsgesetz-
blatt, XLIV. Stück, No. 139) festgesetzten Be-
stimmungen auf alle Angestellten Anwendung
zu finden, welche ihre Gehälter aus Fonden be-
ziehen, die unmittelbar von den Reglerungsbe-
hörden verwaltet, und von welchen daher auch
die Bezüge der fraglichen Angestellten angewie-
sen werden; wobei es keinen Unterschied begründet,
ob die betreffenden Fonde ganz, theilweise oder
auch gar nicht aus den Staatsfinanzen dotirt sind.

Hierdurch wird der Finanzministerial-Erlass

Nr. 121.

Ordinancy

ministerial de finance din 1. Iulie 1855,

kontra tote perole imperiale,

despre obligacynea de tributacy de pe venituri
din peditele, ce se conferesc prin don-
cyne an viעדъ op an kacz de mörte, aš
prin dicușcyeniul statime.

An szletinszék imperialis mésznyiszék XXVIII. Nr.
120, ectpadaték mi trémicék an 14. Iulie 1855.

Peditelae ce se trarē ne temeis de doncyeni
an viעדъ op an kacz de mörte, aš ne temeis de
dicușcyeniul statime, canitē cunpuse la tributacy de
venituri an a III. clase.

Dékz peditelae canitē acceptate pe realitacy,
atsvyl an perole, znde an lokē de darea dny
venituri ecicte adacozacy de tercijalitate la tributacy
peale, ce vorē tanca avecte pedito kē skazyman-
tacy de 5% din ele, ce o'a konpocē detopiorē
inotekapl.

Barontak de Bruck m. b.

Nr. 122.

Dekretak

ministerial de finance din 3. Iulie 1855,

kontra totē szupincszék imperialis,

despre aplicarea normativacy din 14. Iulie
1853 attingcytorē de accemparea mi kontinirea
salaryacy officyacylorē de statē, la appli-
cacyi salaryacyi din fondacy diversce.

An szletinszék imperialis mésznyiszék XXVIII. Nr.
121, ectpadaték mi trémicék an 14. Iulie 1855.

Dicușcyeniulē fizate prin pectpintacy amne-
pctecē din 26. Iulie 1853, szl. imh. XLIV. Nr.
139, ce applikē akym, dny pectpintacy amnep-
dia 7. Iulie 1855, la tout officyacyi ce trarē ca-
laryelae din fondacy, kapl ce adminicyē de-
drentacy dektrē astopitacye rzyeracy, ce mi
accemanz salaryelae avectopē officyacyi. Aicy na
ce mai kacz avol, dekz atapl fondacy canitē dotate
de totē, op an parte, op nive de kym din finan-
cyelae ctatyszy.

Prin avocata ce antpoceto dekretak mini-

ministeri kibocsátvány (bir. törv. lap LIV. dar. 148. sz.), a pénzügyi ministerium rendelőlapja 49 sz.) megészítettik.

Báró Bruck s. k.

123. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1855 július 4-ről, mely által néhány lombardiai csatornákon az eddigi lánczilletékek helyett a hajózási illeték beszedését tárgyazó szabály hatályosságának kezdete tétetik közhirré.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 122. sz. kiadott és szétküldetett július 14-kén 1855.

124. szám.

Rendelete

a pénzügyi ministeriumnak 1855 július 7-ről,

kiható a közös vámkapcsolat minden koronaországaira,

a fejezített és festett, de béliellen vagy tovább ki nem készített „bárány- és döglött juhbőrök“ vámkezelése iránt.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 123. sz. kiadott és szétküldetett július 14-kén 1855.

Az 1853. december 5-kén kelt vámjegyzék 61 a) tételére vonatkozólag, mely szerint a 2. sz. alatt a fejezített és festett, béliellen juhbőrök a szövésük közé számíttatnak, ezen vámjegyzéki tételhez következő tartalmu jegyzet melléklendő:

2. Jegyzet. „A 2 sz. alatt említett juhbőrök alatt a fejezített és festett, de béliellen vagy tovább ki nem készített bárány- és döglött juhbőrök nem foglalhatnak; ezek szövés bőrök-kép a 17 c) vámjegyzéki tétel szerint kezelendők.“

A vámjegyzéknek ezen megváltoztatása azon napon lépend hatályba, mellyen az mindegyik hivatalhoz eljut.

Báró Bruck s. k.

125. szám.

Kibocsátványa

a kül- és igazságügyi ministeriumoknak s

vom 17. Juni 1854 (Reichsgesetzblatt LIV. No. 148, und Verordnungsblatt des Finanzministeriums No. 49) ergänzt.

Freiherr von Bruck m. p.

Nr. 123.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 4. Juli 1855, womit der Beginn der Wirksamkeit der Vorschrift über die Erhebung einer Schiffahrtsgebühr statt der bisherigen Kettengebühren auf einigen lombardischen Canälen bekannt gemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 122, ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

No. 124.

Verordnung

des Finanzministeriums vom 7. Juli 1855,

gültig für sämtliche Kronländer des gemeinschaftlichen Zollverbandes,

über die Zollbehandlung der weiß gemachten und gefärbten, jedoch nicht gefütterten oder weiter verarbeiteten „Lamm- und Sterblingfelle“.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 123, ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

Mit Bezug auf die Post 61 a) des Zolltarifes vom 5. December 1853, wornach unter Z. 2 die weiß gemachten und gefärbten, nicht gefütterten Schaffelle den Kirchnerwaaren beigezählt werden, ist zu dieser Tarifpost eine Anmerkung folgenden Inhaltes anzufügen:

Anmerkung 2. „Unter der Zahl 2 genannten Schaffellen sind die weiß gemachten und gefärbten, jedoch nicht gefütterten oder weiter verarbeiteten Lamm- und Sterblingfelle nicht begriffen; diese letzteren sind als Pelzwerk nach der Tarifpost 17 c) zu behandeln.“

Vorstehende Tarifänderung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem solche jedem Amte zukommt.

Freiherr von Bruck m. p.

No. 125.

E r l a ß

der Ministerien der auswärtigen An-

cteplaxi de finance din 17. Iulie 1854, vka. imu. 47m. LIV, Nr. 148, mi foia de ordinu. a minist. de finance Nr. 49.

Баронъ де Брук м. п.

Nr. 123.

Декретъ

ministeriului de finance din 4. Iulie 1855, prin care se face cunoaște intrarea în vigoare a prescripției despre taxa taței de navigație și locații taței de cămine care pînă acum se plătea canale lombardice.

Im vletinszł imperiale mznnszł XXVIII, Nr. 122, estrapadł mi trzmicł dn 14. Iulie 1855.

Nr. 124.

Ordinuzinea

ministeriului de finance din 7. Iulie 1855,

centru toate țerale de cea komuna zerzaz de vamz,

despre vnzirea mieloz de mielz mi de morzuzinz, alzite mi kolozite, dzce nz knzuzmite, op nz lzkrate mal de parte.

Im vletinszł imperiale mznnszł XXVIII, Nr. 123, estrapadł mi trzmicł dn 14. Iulie 1855.

Amndz dn vedere postzł 61, a) din tarifa de vamz din 5. Decembro 1853, dzuz care eaz Nr. 2 mielz de dzie alzite mi kolozite, dzce nz knzuzmite, ce dzuzuz la tarifa de kozozarl, ce va adazze la aveclz postz nota vnzuzze:

Nota 2. „Dztre mielz de dzie vnzite eaz Nr. 2, nz ce knzuzndz mi mielz de mielz mi de morzuzinz alzite mi kolozite, dzce nz knzuzmite op nz lzkrate mal de parte; avecte din vnz ce vorz tranta ka vnzuzuz dzuz post. tarif. 71, c).“

Aveactz ekmvare dn tarifz, va intra dn vnzuzze dn ziza, dn care ce va notifika fizuzul offizuz.

Баронъ де Брук м. п.

Nr. 125.

Декретъ

ministerieloz de ecterpe mi jzctuzuz, ml

a hadsereg főparancsnokságának 1855. július 9-ről,

kiható az ausztriai császárság minden koronaországaira, mellyel az Ausztria és több német szövetségi kormányok között a közönséges gonosztévők kölcsönös kiadása tárgyában kiterjesztett egyezség tételik közhirrre.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 124. sz. kiadott és szétküldetett július 14-kén 1855.

Az ausztriai császári kormány az alább nevezett német szövetségi kormányokkal, jelesen: Porosz-, Bajor-, Szászország, Hannovera, Württemberg, Baden, Churhessen, Hesseni nagyhercegség, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Mecklenburg-Schwerin, Oldenburg, Szász-Weimar, Szász-Meinigen, Szász-Altenburg, Szász-Coburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dassau Cöthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, idősb ágbeli Reuss, ifjabb ágbeli Reuss; továbbá Lübeck, Frankfurt, Brema és Hamburg szabad városok kormányaival abban állapodott meg, hogy a német szövetségi gyűlésnek 1854. január 26-dikán tartott harmadik ülésben, a közönséges gonosztévőknek a német szövetség területébeni kölcsönös kiadása iránt hozott határozat rendeletei (bir. törv. lap 1854. évfolyam XXVI. dar. 76. sz. 289. lap), az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországaira is kiterjesztessenek, úgy, hogy ezen szövetségi határozat rendeletei ennél fogva azon esetekre is teljesen alkalmaztassanak, mellyekben azon közönséges büntett vagy vétség, melly miatt valamely ausztriai császári hatóság által az említett német kormányok valamelyikétől valamely egyén kiadása kívántatik, az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországában, vagy ilyes koronaország polgárai által követtetett el, valamint megfordítva azon esetre is, ha a fözemlitett német kormányok valamelyike az érintett szövetségi határozathoz képest az ausztriai császári kormánytól olly egyén kiadását követeli, ki az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországában tartózkodik.

E részben a porosz királyi kormányaival még különösen megállapított, hogy jelen egyezség határozatai Poroszországnak a német szövetséghez nem tartozó részeire is alkalmaztassanak egyszermind az ausztriai császári kormány s Brema és Hamburg szabad városok tanácsa között kicserélt nyilatkozatokban az lón világosan megállapítva hogy a főnebbi egyezség az említett ausztriai, bremai és hamburgi kormányok mindegyike számára föntartott azon jog sérelme nélkül hőtletett, mi-
I. 1855.

gelegheiten und der Justiz und des Armee-Ober-Commando vom 9. Juli 1855,

wirkfam für alle Kronländer des österreichischen Kaiserstaates, womit das, zwischen Oesterreich und mehreren deutschen Bundesregierungen erweiterte Uebereinkommen, bezüglich der gegenseitigen Auslieferung gemeiner Verbrecher, kundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 124, ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

Die kaiserlich-österreichische Regierung ist mit den nachbenannten deutschen Bundesregierungen, nämlich mit den Regierungen von Preußen, Bayern, Königreich Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Churhessen, Großherzogthum Hessen, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Mecklenburg-Swerin, Oldenburg, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Coburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Desau-Cöthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Reuß älterer Linie, Reuß jüngere Linie, dann den freien Städten Lübeck, Frankfurt, Bremen und Hamburg, dahin übereingekommen, die Bestimmungen des in der dritten Sitzung der deutschen Bundesversammlung vom 26. Januar 1854 gefassten Beschlusses, wegen gegenseitiger Auslieferung gemeiner Verbrecher auf dem deutschen Bundesgebiete (Reichsgesetzblatt, Jahrgang 1854 XXVI. Stück, No. 76, S. 289), auch auf die nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronländer des österreichischen Kaiserstaates auszudehnen, so daß also die Bestimmungen dieses Bundesbeschlusses auch auf jene Fälle volle Anwendung finden sollen, in welchen das gemeine Verbrechen oder Vergehen, wegen dessen durch eine kaiserlich-österreichische Behörde von einer der obbenannten deutschen Regierungen die Auslieferung eines Individuums begehrt wird, in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserthumes oder von den Angehörigen eines solchen Kronlandes begangen wurde, sowie umgekehrt auch auf den Fall, wenn eine der vorgedachten deutschen Regierungen nach Maßgabe des erwähnten Bundesbeschlusses von der kaiserlich-österreichischen Regierung die Auslieferung eines Individuums in Anspruch nimmt, welches sich in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates aufhält.

Insbefondere ist noch hierbei mit der königlich preussischen Regierung verabredet worden, daß die Bestimmungen des gegenwärtigen Uebereinkommens auch auf die Landestheile Preußens, welche nicht zum deutschen Bunde gehören, ihre Anwendung finden sollen; auch ist in den zwischen der kaiserlich-österreichischen Regierung und dem Senate der freien Stadt Bremen und Hamburg ausgewechselten Declarationen noch ausdrücklich festgesetzt worden, daß

алъ сѣмъпемеі комманде де ѳето дин 9. Іулїа 1855,

пентр тоге переле имперїалї, прин каре се пвѣлікъ естїна днвоїалъ днтро Австріа ми малъ мѣлте етате де але конфедерѣчїнеї пермане, деспре речїпрока естрадаре а крїмїнарїлорѣ коммїні.

Дн взлетїнлѣ имперїале мѣнїкїлѣ XXVIII, Нр. 124, естрадатѣ ми трѣмїсѣ дн 14. Іулїа 1855.

Гвернлѣ чесарео австріакѣ с'а днвоїтѣ кс зрмѣтореле гверне але конфедерѣчїнеї пермане, анѣмо кс: Прѣсія, Баварїа, Сасонїа, Хановера, Württemberg, Baden, Churhessen, мареле дскалѣ Хассіа, Хассіа-Хомбург, Мекленбург Стрелїц, Мекленбург Шверїн, Oldenburg, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Coburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Desau-Cöthen, Anhalt-Bernburg Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Reuss lınia векїъ, Reuss lınia позъ, аної кс репвѣлїчеле Lübeck, Frankfurt, Bremen ми Hamburg, ка дїснсецїлїно дечїсїлї енанчїатѣ дн а трїа медїцїа а дїетел конфедерате перм. дн 26. Іануарїа 1854 деспре речїпрока естрадаре а крїмїнарїлорѣ коммїні пе терїторїлѣ нсмітел конфедерѣчїні (всл. имп. дин ан. 1854, флм. XXVI, Нр. 76, пач. 289, сѣ се естїндѣ ми ла переле имперїалї австріакѣ че нс се дїнѣ де конфедерѣчїнеа перманѣ, актѣлѣ, ка дїснсецїлїно нсмітїлї дечїсѣ сѣ се аплїче ми дн ачело каспрї, дн карї крїмїнеа оп делїнлѣ, пентр каре вр'о астрїтате чес. австріакѣ чере дела вр'нлѣ дїн нсмітело гверне пермане естрадареа вр'нелї персоне, с'а коммїсѣ днтр'о дорѣ а имперїалї австріакѣ че нс се дїне де конфедерѣчїнеа перманѣ, оп дерѣтрѣ вр'о персонѣ че дїне де вр'нлїа дїн ачесте перї, прексїт ми дїн контра дн каслѣ, кждѣ вр'нлѣ дїн нсмітеле гверне пермане, дн конформїтате кс чїтатлѣ дечїсѣ алѣ дїетел конфед., ва чере дела гвернлѣ ч. австріакѣ естрадареа знеї персоне, каре меде дн вр'нлїа дїн переле имперїалї австріакѣ че нс се дїнѣ де конфедерѣчїнеа перманѣ.

Спїціалїте с'а стїспатѣ кс гвернлѣ реп. прѣсіанѣ, ка дїснсецїлїно ачестелї днвоїеле, сѣ се аплїче ми ла ачеле пѣрїт але Прѣсіел, карї нс се дїнѣ де конфедерѣчїнеа перм.; кѣтрѣ ачоста, дн дерїзрѣчїлїно рескїмвато днтро гвернлѣ чес. австріакѣ ми днтро сенателе репвѣлїчелорѣ Bremen ми Hamburg, с'а мал детермінатѣ аурїалѣ, кс ачостѣ днвоїалѣ с'а днкоїатѣ фѣрѣ де а депордментїлї че фїкаре дїн гвернеле де Австріа, Bremen ми Ханбург, 'мі-а ресерватѣ де а да чо-

szertint ezen kormányok mindegyike a kiadás iránti megkeresést ahhoz képest teljesítte, a mint az nekik célszerűnek látszik, azon esetben, ha a kiadandó egyén a német szövetséghez nem tartozó harmadik álladalom polgára lenne.

Mi is az illető cs. k. hatóságoknak, mihez tartás végett ezennel tudtul adatik.

Gr. Buol-Schauenstein s. k.
Krauss s. k.
Bamberg, s. k. v. ő.

126. szám.

Kibocsátványa

a kül- és igazságügyi ministeriumoknak s a hadsereg főparancsnokságának 1855 július 9-ről,

kiható az ausztriai császárság minden koronaországaira, mellyel az Ausztria és több német kormányok között, úgy a közönséges, mint a politikai gonosztévők kölcsönös kiadása tárgyában kiterjesztett egyezség tétetik közhirré.

A birodalmi törvénylap XXVIII. dar. 125. sz. kiadott és szétküldetett július 14-kén 1855.

Az ausztriai császári kormány az alább nevezett német szövetségi kormányokkal, jelesen: Bajor-, Szászország, Hannovera, Württemberg, Baden, Churhessen, Hessen nagyhercegség, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Mecklenburg-Schwerin, Oldenburg, Szász-Weimar, Szász-Meiningen, Szász-Altenburg, Szász-Coburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dessau-Cöthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, idősb ágbeli Reuss, ifjabb ágbeli Reuss és Frankfurt kormányaival abban állapodott meg, hogy nem csak a német szövetségi gyűlésnek 1854. januar 26-kán tartott harmadik ülésében, a közönséges gonosztévőknek a német szövetség területébeni kölcsönös kiadása iránt hozott határozat rendeletei (lásd a bir. törv. lap megelőző számát), hanem az 1836 augusztus 18-kán, az ugynevezett politikai gonosztévők kiadása iránt hozott szövetségi határozat rendeletei is, (lásd az igazságügyi törvénygyűjtemény 1837 évi 236 számát 149 lapon, s 239 számát 152 lapon, továbbá 1839 évi 346 számát 333 lapon), az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországaira is kiterjesztessenek; úgy hogy ezen két szövetségi határozat rendeletei ennél fogva azon esetekre is teljesen alkalmaztassanak, melyekben azon büntett vagy vétség, a melly miatt

das vorstehende Uebereinkommen, unbeschadet des einer jeden der genannten Regierungen von Oesterreich, Bremen und Hamburg reservirten Rechts, geschlossen wurde, dem Auslieferungsgesuche die ihr angemessen scheinende Folge zu geben, falls das auszuliefernde Individuum Angehöriger eines nicht zum deutschen Bunde gehörigen dritten Staates seyn sollte.

Welches hiemit den bezüglichen k. k. Behörden zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Graf Buol-Schauenstein m. p.
Krauß m. p.
Bamberg m. p., G. M.

No. 126.

E r l a ß

der Ministerien der auswärtigen Angelegenheiten und der Justiz und des Armee-Ober-Commando vom 9. Juli 1855,

wirksam für alle Kronländer des österreichischen Kaiserstaates, womit ein, zwischen Oesterreich und mehreren deutschen Regierungen erweitertes Uebereinkommen, bezüglich der gegenseitigen Auslieferung sowohl gemeiner als politischer Verbrecher, kundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XXVIII. Stück No. 125, ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

Die kaiserlich-österreichische Regierung ist mit den nachbenannten deutschen Bundesregierungen, nämlich mit den Regierungen von Baiern, Königreich Sachsen, Hannover, Württemberg, Baden, Churhessen, Großherzogthum Hessen, Hessen-Homburg, Mecklenburg-Strelitz, Mecklenburg-Schwerin, Oldenburg, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Coburg-Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dessau, Cöthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Neuß ältere Linie, Neuß jüngere Linie und Frankfurt, dahin übereingekommen, nicht allein die Bestimmungen des in der dritten Sitzung der deutschen Bundesversammlung vom 26. Januar 1854 gefassten Beschlusses, wegen gegenseitiger Auslieferung gemeiner Verbrecher auf dem deutschen Bundesgebiete (siehe die vorstehende Nummer des Reichsgesetzblattes), sondern auch die Bestimmungen des Bundesbeschlusses vom 18. August 1836, bezüglich der Auslieferung sogenannter politischer Verbrecher (siehe Justiz-Gesetzsammlung vom Jahre 1837, No. 236, S. 149, und No. 239, S. 152, dann vom Jahre 1839, No. 346, S. 333), auch auf die nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronländer der des österreichischen Kaiserstaates

pepel de estradare krimarosa che 'i se va p're mai ammeseratz an kassal, känd' persóna chert' a se estrada se va ünó de ün' al' treile stat', che n' e mem'rs al' konfederatzionel germane.

Авгача се баче кримоскы асторитригорѣ ч. р. снре кримаре.

Ком. Буол-Шауенштейн м. п.
Красс м. п.
Бамберг м. п.

№. 126.

Декретъ

министеріелорѣ де естерне ши жстидѣ, ши алѣ снпремеі kommande de ócte, din 9. Iulie 1855,

центр тоге переле имперіалѣ, прин каре се пвдлікѣ о днвоісалѣ естінсѣ днтре Австріа ши мал мѣте гвберно германе деснре речіпрока естрадаре ши а кримінаріорѣ коммѣні ши а чолорѣ політїчї.

Ан влетінсѣ имперіале мѣнскїлѣ XXVIII, №. 125, естрадатѣ ши трѣмїсѣ дн 14. Іулїа 1855.

Гвбернлѣ чесареѣ австріакѣ с'а днвоїтѣ кз гвбертеле крїторелорѣ stato але конфедерatzionel германе, анмо кз гвбертеле де Баварїа, Саксонїа, Хановера, Württemberg, Baden, Хассїа еленторале, мареле дскаїѣ Хассїа, Хассїа Хомбсрг, Мекленбург-Стрелїг, Мекленбург-Шверїн, Олденбург, Sachsen-Weimar, Sachsen-Meiningen, Sachsen-Altenburg, Sachsen-Coburg Gotha, Braunschweig, Nassau, Anhalt-Dessau-Cöthen, Anhalt-Bernburg, Schwarzburg-Rudolstadt, Schwarzburg-Sondershausen, Schaumburg-Lippe, Lippe, Waldeck, Reuss linia verit, Reuss linia noz, mi Франкфурт, — ка нсакмал дїснсецїнїло девїсїлї енснїатѣ де діета конфедерatzionel герм. дн а трейа медїнгѣ дн 26. Іансарїа 1854 деснре речїпрока естрадаре а кримінарїорѣ коммѣні не терїторїалѣ конфедерatzionel (везї №. пречедїнто алѣ влетінсїлї), чї ши дїснсецїнїле девїсїлї конфедерatzionel дн 18. Августѣ 1836 деснре естрадареа кримінарїорѣ че се нсмоскѣ політїчї (везї влелен. лед. жсчїд. дн апалѣ 1837 №. 236, пд. 149, ши №. 239, п. 152, апол дн ан. 1839, №. 346, п. 333), сѣ се естїндѣ ши ла переле имперїалѣ австріакѣ че нз се цїнѣ де конфедерatzionea германѣ, авфелѣ, ка дїснсецїнїло амандорѣ ачесторѣ девїсїо сѣ се аплїче педеплїнѣ ши ла ачело касрї, дн карї крїма ор делїтїлѣ, центр каре о

valamely ausztriai császári hatóság által az említett kormányok valamelyikétől valamely egyén kiadása kivántatik, az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországában vagy ilyes koronaország polgárai által követtetett el, valamint megfordítva azon esetre is, ha a fönemlitett kormányok valamelyike, az érintett szövetségi határozatok egyikéhez vagy másikához képest. az ausztriai császári kormánytól olly egyén kiadását követeli, aki az ausztriai császárságnak a német szövetséghez nem tartozó koronaországában tartózkodik.

Egyébiránt a szász királyi s nagyhercegi, nemkülönbön a szász hercegi kormányokkal még világosan meg lön állapítva, hogy ez által az 1853 február 19-kén és april 4-kén kelt vám-, kereskedelmi és adó-szerződvények által s az ezekhez tartozó vámegeyzvény által elvállalt kötelezettségekben semmi változás se történjék.

Mi is az illető cs. k. hatóságoknak mihez tartás végett ezennel tudtul adatik.

Gróf Buol-Schauenstein s. k.
Krauss s. k.
Bamberg s. k. v. ő.

auszubehnen; so daß also die Bestimmungen dieser beiden Bundesbeschlüsse auch auf jene Fälle vollkommene Anwendung finden sollen, in welchen das Verbrechen oder Vergehen wegen dessen durch eine kaiserlich-österreichische Behörde von einer der obgenannten Regierungen die Auslieferung eines Individuums begehrt wird, in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates oder von den Angehörigen eines solchen Kronlandes begangen wurde, sowie umgekehrt auch auf den Fall, wenn eine der obbenannten Regierungen nach Maßgabe des einen oder des anderen der oberwähnten Bundesbeschlüsse von der kaiserlich-österreichischen Regierung die Auslieferung eines Individuums in Anspruch nimmt, welches sich in einem nicht zum deutschen Bunde gehörigen Kronlande des österreichischen Kaiserstaates aufhält.

Uebrigens wurde mit der königlichen und der großherzoglichen sächsischen, sowie mit den herzoglich sächsischen Regierungen noch ausdrücklich verabredet, daß hiedurch an den, durch die Zoll-, Handels- und Steuerverträge und vom 19. Februar und 4. April 1853 und das zu denselben gehörige Zollkartel übernommenen Verpflichtungen nichts geändert werden soll.

Welches hiemit den bezüglichen k. k. Behörden zur Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Graf Buol-Schauenstein m. p.
Krauß m. p.
Bamberg m. p., G. M.

astopitate чes. аустриакъ чере дела вр'яна дин гверноле нमितе естрадарае вр'янеі порсоне, се ва ђи коммичѣ дитр'о деаръ де але имперіалі астр. че нс се цине де конфедерчїснае перм., оп дерзїтръ о персонъ че цине де вр'яна дин ачесте перї астрїаче, прекъм ми дин контра дн касрїле, кандѣ вр'яна дин нमितеле гверноле, не темеїалѣ снаїа оп алїа дин цїтателе доъ деїсе але конфедерчїснеї, ва чере дела гвернїалѣ чes. астр., естрадарае знеї персоне, че шедо дн зна дин ачеле перї але Астрїел, карї нс се цїнѣ де конфедерчїснае перманъ.

De aatz parte, къ гвернїалѣ рецїс ми маре-дїкале Сассонїкѣ, шї къ челѣ дїкале тоїѣ Сассонїкѣ, с'а стїнарѣ дїкѣ аупріатѣ, къ прїн ачестѣ дївоїалѣ нс се модїфікѣ нїмїкѣ дн овлігчїанїле дїмїсе прїн трапїтателе де вамъ, коммерчїс мї трїбатѣ дин 19. Феврѣ мї 4. Априле 1853 мї прїн картелїалѣ де вамъ че се цїне де еле.

Ачеста се дѣ дн кзносчїнца релатївелоурѣ аstopїтїгї ч. p. сїре а се конформа.

Ком. Буол-Шауенштейн м. п.
Красе м. п.
Бамберг м. п.